

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№ 1—2 (423—424) 1—8 січня 2009 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЩИРО ВІТАЄМО З НОВИМ, 2009 РОКОМ І РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ! ЩАСТЯ І РАДОСТІ, СВІТЛА І ТЕПЛА У ВАШІ ОСЕЛІ!

Шановні колеги, дорогі друзі!

Прийміть сердечні вітання з Новим, 2009-м, роком та світлим святом Різдва Христового!

У році, що стає історією, організаційні ланки Атомпрофспілки, їхні лідери і численні активісти упевнено і послідовно вирішували питання захисту трудових прав і соціально-економічних інтересів спілчан, вели ефективний діалог із соціальними партнерами на всіх рівнях за робочі місця, гідні умови праці та зарплату.

Перед Атомпрофспілкою стоїть багато завдань для забезпечення достатнього рівня життя трудової людини, які потребують наполегливих і солідарних зусиль усіх спілчан і кожної профспілкової організації зокрема.

Дякую за вашу підтримку, довіру і відданість нашій спільній гуманній і справедливій справі.

Щиро вітаю всіх вас, дорогі спілчани, друзі, ваших рідних і близьких з наступаючими новорічними і різдвяними святами! Нехай Новий рік буде сповнений для вас теплом і світлом, радістю і добробутом.

Щастя вам і невичерпної енергії на життєвому і трудовому шляху!

З глибокою повагою

Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України

Валерій МАТОВ

АТОМНІ ДИНАСТІЇ — ОСНОВА НАДІЙНОСТІ ГАЛУЗІ

Покоління Бондаренків обирає РАЕС

Новорічно-різдвяним святам для сім'ї Бондаренків передують професійне — День енергетики як добра традиція. За столом збирається вся родина, на вогник часто заходять друзі. Для них Рівненська АЕС стала рідною

домівкою, а атомна енергетика — долею. Скажімо, Трудовий стаж в енергетиці родини Бондаренків становить більше 80 літ, які позначені сумлінною працею, відданістю справі, обов'язку. (Закінчення на 7-й стор.)

ВЛАДА І ПРОФСПІЛКА: СОЦІАЛЬНА АКТИВНІСТЬ — ОСНОВА ВЗАЄМВІДНОСИН

ЧЕРЕЗ ДІАЛОГ — ДО КОНКРЕТНОГО РЕЗУЛЬТАТУ

Низка партнерських робочих зустрічей перших осіб Атомпрофспілки і членів Президії ЦК з Прем'єр-міністром України у квітні—травні—червні 2008 року привернула увагу уряду і центральних органів виконавчої влади до проблемних питань розвитку атомно-енергетичного комплексу держави та ядерно-паливного циклу, бюджетної підтримки виконання робіт та врегулювання питань трудового законодавства у зоні відчуження, повернення зарплатних боргів працівникам реструктуризованого у 1997 році ВО «Придніпровський хімічний завод».

Як уже повідомлялося, завдяки такому партнерському співробітництву на урядовому рівні за участю представників міністерств, відомств, НАЕК «Енергоатом», Держатомрегулювання вдалося розв'язати низку першочергових проблем ядерної галузі, а головне — істотно підвищити зарплату атомникам, повністю погасити, за допомогою Атомпрофспілки, борги із зарплати ветеранам (або їхнім рідним) колишнього дніпродзержинського ВО ПХЗ, зрушити з місця вирішення питань, що стосуються різних аспектів діяльності підприємств і працівників зони відчуження та інші проблеми. Проте, як наголосив у розмові з кореспондентом газети Голова Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерій Матов, на початок другої декади грудня 2008 року окремі протокольні доручення за результатами проведених зустрічей керівника уряду з представниками профспілки, а це переважно ті пункти, термін виконання яких, за оцінкою профспілки, не визначено або перебувають у стадії реалізації, — конкретно чи у повному обсязі ще не вирішено.

У Новому році заведено не лише підбивати підсумки зробленого, а й зосереджуватися на недоробках. Можна сказати, на півдорозі до вирішення залишилися питання:

про ухвалення Верховною Радою України законопроектів Загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему (реєстраційний №2635 від 12.06.08), який 30.09.08 розглянуто і прийнято парламентом у першому читанні;

(Закінчення на 5-й стор.)

УРАНОВЕ ВИРОБНИЦТВО — ОРГАНІЧНА СКЛАДОВА ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

«ПОПРИ ВСІ НАЯВНІ ПРОБЛЕМИ ОБСЯГИ ВИРОБНИЦТВА УРАНУ ЛИШЕ НАРОЩУВАТИМЕМО»

Не дуже святкове інтерв'ю з нагоди півстолітнього ювілею унікального підприємства

Ядерна енергетика України вже має досить багату та славу історію. Перші етапи її розвитку припадають на період відбудови країни після Великої Вітчизняної війни. І хоча, здавалося б, ще не так багато часу збігло відтоді, а проте дедалі все частіше окремі її підприємства відзначають знакові віхи від початку свого заснування. Одну з них, 19 січня 2009 року, відзначає гідрометалургійний завод державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» (ГМЗ ДП «Схід ГЗК»), що знаходиться в м. Жовті Води Дніпропетровської області. А вже рівно 50 років тому молодіжним відділенням №3 Михайла Ладженського за участю головного технолога

нещодавно збудованого підприємства Семена Михліна з жовтоводівської уранової руди була отримана перша партія готової продукції — окис-закис урану. Це й стало точкою відліку початку самостійного виробничого життя заводу. Щоправда, тоді він, через надмірну втаємниченість першого відділу, ще називався заводом фосфатних добрив, бо про таку надсекретну державну справу, як виробництво урану, на той період взагалі вголос не можна було говорити. Та попри подібну виробничу специфіку — а може й завдяки їй, хто знає, — за весь час роботи підприємства не було жодного випадку невиконання планових показників. І сьогодні працівники ГМЗ продов-

жують примножувати трудові здобутки своїх попередників. Про особливості його роботи в нинішніх умовах кореспонденту газети розповідає нещодавно призначений директор підприємства Олег Жиров, який після закінчення Московського інституту сталі та сплавів ще понад тридцять років тому майстром зміни одного з цехів розпочав тут свій трудовий шлях, а останні три роки був головним інженером.

ДОВІРА ЛЮДЕЙ — ЗАПОРУКА УСПІХУ

— **Олеге Олександровичу, наскільки це призначення виявилось для вас особисто несподіваним? Чи в цьому все-таки була певна закономірність?**

— До певної міри воно було очікуваним. Адже, перебуваючи на посаді головного інженера, часто за відсутності директора мені доводилося керувати заводом. Хоча більше був схильний до того, щоб на цю посаду, якщо завбачливо дбати про подальшу перспективу розвитку заводу, був призначений хтось із молодших моїх колег. Бо така сьогодні тенденція на всіх без винятку підприємствах. І це цілком справедливо. Але коли вже так сталося, то я не збирався пасувати перед труднощами. Тим паче, що за цим стоїть не лише довіра керівництва комбінату, а й довіра самих трудівників гідрометалургійного заводу. І я просто не маю права не виправдати її та ще в такий складний період розвитку вітчизняної ядерної енергетики, що припав на пік загальної економічно-фінансової кризи країни. Тому за високі виробничі показники доведеться поборотися всім трудовим колективом. Хоча, ми й раніше не пасували перед труднощами.

(Продовження на 2-й стор.)

Начальник цеху по ремонту технологічного обладнання Анатолій ПАВЛЕНКО (третій ліворуч) з працівниками підрозділу

НОВОРИЧНЕ ВІТАННЯ

Шановні друзі, колеги!

У минулому році хотілося б залишити негаразди, проблеми, нездійснені мрії та сподівання. Рік, що завершився, збагатив нас новим досвідом, згуртував і дав нам можливість не лише вистояти, а й створити всі умови для подальшого розвитку атомної галузі України.

Новий рік — це яскраве, красиве, урочисте і веселе свято із щасливими дитячими обличчями, надіями і радістю кожної родини. Хай надія і віра в себе і свої сили надихає вас на здійснення найзаповітніших ваших мрій.

І хай збудеться все задумане, а 2009 рік стане таким, яким ми хочемо його бачити. Зустрічаючи Новий рік, побажаємо один одному Любові та Віри. Подаруємо найдорожче, найцінніше — любов і тепло наших сердець, увагу і турботу нашим близьким, аби у Новому році щасливих людей стало більше.

Хочу побажати всім нам невпинного руху вперед, нових професійних досягнень, стабільного розвитку атомної енергетики. Нехай новий рік принесе мир та здоров'я, радість і впевненість у завтрашньому дні.

Успіхів Вам і удачі, щастя і благополуччя! З Новим роком!

Президент
ДП НАЕК «Енергоатом» Ю.О. Недашковський

АТОМПРОФСПІЛКА: ФОТОМИТТЄВОСТІ-2008

«ПОПРИ ВСІ НАЯВНІ ПРОБЛЕМИ ОБСЯГИ
ВИРОБНИЦТВА УРАНУ ЛИШЕ НАРОЩУВАТИМЕМО»

Директору гідрометалургійного заводу ДП «СхідГЗК»
Жирову О.О.
Голові первинної профспілкової організації заводу
Вайнеру В.М.

Шановні Олеже Олександровичу і Володимире Миколайовичу!

З нагоди 50-річчя підприємства тепло і щиро вітаю Вас і всіх працівників — гідрометалургів, представників багатьох інших спеціальностей та членів їхніх сімей, мешканців Жовтих Вод, міста-супутника СхідГЗК, з цією славною датою!

Піввікова історія заводу, що завершує складний і нелегкий технологічний процес випуску готової продукції — уранового концентрату, нерозривно пов'язана із зародженням і становленням унікального вітчизняного уранопереробного виробництва й атомної промисловості загалом.

Безпечна, надійна і ефективна робота підприємства сьогодні — це самовіддана та висококваліфікована праця багатьох поколінь людей, які зберегли і продовжують розвивати завод.

Упевнено можемо сказати, що у вирішенні виробничих та соціально-економічних проблем трудового колективу великою мірою активно сприяла захисна дієспроможність і відповідальна позиція первинної профспілкової організації.

Сподіваюся, що так буде і надалі. Наполегливими і послідовними спільними зусиллями ми все робитимемо для того, щоб розширювалися соціальні можливості та перспективи розвитку підприємства і СхідГЗК у цілому.

50 років заводу — це якраз той ювілей, коли справді, навіть за нинішніх складних умов, ми маємо бути налаштовані на продуктивну і конкретну працю та краще майбутнє.

Ще раз сердечно вітаю від імені Президії ЦК профспілки і себе особисто весь трудовий колектив, кожного працівника, кожного ветерана із заводським ювілеєм! Енергії, завзяття й оптимізму Вам у Новому році, а щасливих днів і плідних справ — на багато-багато літ.

З глибокою повагою
Голова Професійної спілки працівників
атомної енергетики та промисловості України Валерій МАТОВ

яке не просто задіяне в урановій сфері, а відіграє в ній одну з провідних ролей?

— Для людей, які працюють за першим списком і виходять на пенсію в 50 років далеко не завжди здоровими, такий розмір заробітної плати, звісно, замалий. Навіть якщо її порівнювати із заробітком гірників наших уранових шахт, хоча і у них вона недостатня. Тому для робітників, котрі займаються виробництвом уранового концентрату безпосередньо з уранової руди, коли виробничий процес, окрім радіації, супроводжує ще й ціла низка інших шкідливих факторів, у тому числі у вигляді випарів, такий рівень зарплати зовсім недостатній.

— Це теж якось пов'язано з обладнанням та наявними технологіями?

— Почасти з дороговизною останніх. Адже, незважаючи навіть на особливу твердість наших уранових руд, ми все-таки маємо досить високий ступінь їх подрібнення. Зате собівартість цього перероблення значно вища, ніж на будь-якому іншому такому підприємстві в світі. Внаслідок цього частка зарплати досить низька. Бо ціна нашої кінцевої продукції не повинна перевищувати ту, що склалася в світі. А це значною мірою гальмує й інші економічні показники. Та попри це розмір зарплати наших працівників в останні роки стараннями керівництва комбінату було підвищено на 50 відсотків. Тут неабияк позначилася ще й кон'юнктура світового ринку, яка ще два роки тому подавала райдужні перспективи щодо істотного підвищення в ціні уранового концентрату. Та не так сталося, як гадалися. Насправді його собівартість вища, ніж ціна на світовому ринку. Тому й потрібні нам дотації з держбюджету для нормального розвитку уранового виробництва. Інакше вихити буде складно. Добре, що укладено контракт із ДП НАЕК «Енергоатом». Але ціни на електроенергію, обладнання, запчастини, звичайний метал невпинно зростають у кілька разів, тоді як вартість нашої продукції наступного року зросте лише на 7 відсотків. То як у такому разі можна говорити про повноцінну модернізацію досить унікального виробництва тільки власними силами? Повірте, без державної фінансової допомоги нам ніяк не вирішити це надважливе завдання.

— Олеже Олександровичу, що робиться дирекцією заводу, щоб усе-таки забезпечити належний соціальний захист своїх працівників?

— Усі ці питання вирішуються на рівні дирекції і об'єднаної організації профспілки комбінату, яка розподіляє оздоровчі путівки для відпочинку під час відпустки та в літній період, надає матеріальну допомогу на лікування, безвідсоткові кредити для придбання житла тощо. Заводська база відпочинку «Чайка», що знаходиться на березі річки Інгулець, — одна з найкращих на ДП «СхідГЗК». За літній сезон там відпочили більшість працівників нашого заводу разом із родинами, та чимало ветеранів. Значну частину цих заходів покладено на профком заводу, який очолює Володимир Вайнер. А він свою справу добре знає, хоча теж недавно на цій виборній посаді.

БІДІ ТРЕБА ЗАПОБІГАТИ
— Яка з проблем, пов'язаних з розвитком виробництва та соціально-

ним захистом, вам нині найбільше дошкуляє?

— У плані виробництва основна проблема пов'язана з ремонтом та відновленням заводського обладнання. А це насамперед упирається в закупівлю матеріалів та запасних частин. І тут треба визнати, що ціни на титанові труби та титановий лист, запорну арматуру захмарні. Тому коштів, виділених на них у минулому та нинішньому році, просто катастрофічно не вистачає. Це попри те, що ДП «СхідГЗК» є державним підприємством. Та держава мало чим нам у цьому допомагає. А жаль.

— І як же ви виходите з цієї ситуації?

Потрібно впроваджувати нове обладнання. А для цього необхідні реальні гроші, до того ж чималі. Інакше уранове виробництво та атомна енергетика у цілому просто занепадуть. Тож будемо сподіватися, що ці кошти колись нарешті з'являться.

— Стан справ не з кращих та бажаних. То у вас є якийсь оптимізм щодо розвитку уранового виробництва й з чим ви його пов'язуєте?

— Сьогодні перспективу розвитку небезпідставно пов'язуємо з бюджетним фінансуванням. Тому мене більше тривожить загальнодержавна нестабільність. Адже постійна зміна урядів щоразу призводить до призупинення вирішення питання бюджетного фінансування. Так не може безкінечно продовжуватися. Бо це загрожує сумними наслідками для всієї атомної енергетики нашої країни.

— А який рівень довірливості у вас із генеральним директором ДП «СхідГЗК» Олександром Сорокіним?

— За короткий термін перебування на цій посаді у мене з Олександром Геннадійовичем відбулося вже кілька конструктивних розмов як з приводу намірів щодо загального розвитку заводу в подальшому, так і щодо реалізації щомісячних планів та рівня соціального захисту наших працівників. Одне можемо стверджувати, що в нас не має жодних розбіжностей із цих питань і він мені цілком довіряє. А це особливо багато важить для загального успіху спільної справи. До того ж, за скрутних ситуацій я завжди знаходив необхідну підтримку з його боку. Тому скарижитися поки що немає підстав.

— А чи є на ГМЗ рада ветеранів і що вона робить для соціального захисту її членів?

— Безумовно, є. І своїх членів скрийдити не дає. Бо очолює раду ветеранів досить бойова й ініціативна Ніна Григорівна Косенкова, котра характером не поступиться іншому чоловікові. Це й не дивно. Адже вона довгий час працювала контролером ВТК, де спуску з якості продукції не давала нікому. А ще вона контактна і хороший організатор. Вас цікавить, що само саме ветерани погодилися передусім на звільнення? Все пояснюється досить просто. Для цього ми задіяли один із заходів соціального захисту. При звільненні вони фактично отримували додатково ще шість щомісячних заробітних плат. Тому ті, хто мав пенсійний вік і певні проблеми зі своїм здоров'ям, зробили відповідний вибір на користь здоров'я, одночасно отримавши зарплату за ціле півріччя.

(Закінчення на 3-й стор.)

Директор ГМЗ Олег ЖИРОВ

(Продовження).

Початок на 1-й стор.)

— З якими трудовими показниками зустрічаєте ювілейну дату?

— Оскільки наша розмова відбувається напередодні новорічних свят, то кінцевого підсумку своєї роботи за цей рік ще не підбивали. Проте вже попередні дані свідчать, що ми досить успішно справляємося зі своїми виробничими планами. Взагалі впродовж року завод переробляє 1,1 млн. тонн уранової руди. Варто зазначити, що до 1967 року рудною базою ГМЗ були Первомайське та Жовтоводське уранові родовища. Сьогодні — це Інгульська та Смолінська шахти на Кіровоградщині. За цей період також було вироблено 150 тис. тонн сірчаної кислоти, валовий прибуток від якої становив близько 3,7 млн. грн. Тоді вся уся продукція в грошовому еквіваленті сягнула 190,1 млн. грн., що дозволило на 0,1 відсотка перевиконати планові завдання. І ми ці показники не знизимо до кінця року.

Принадгідно зауважу, що гідрометалургійний завод насправді було запущено ще в 1956 році. Згодом він двічі — в 1972 та в 1975 роках — зазнавав істотної реконструкції. Тому, відповідно до розвитку новітніх технологій, вже настав час подбати й про нову його реконструкцію. І ми не збираємося відкладати це в довгу шухляду. Хоча цілком очевидно, що без належної державної допомоги нам у цій досить необхідній справі дуже важко буде обійтися.

— Але ж виробничі показники більш-менш задовільні. То навіщо зайвий клопіт?

— Виконання планових завдань ніби не спонукає надмірно хвилюватися та бити на сполох. Проте за 50 років, самі розумієте, проблем нагромадилося чимало. Наприклад, досить негативне позначилося на роботі заводу те, що з 1992 року фінансування його було недостатнім. Внаслідок цього маємо тепер значно спрацьоване виробниче обладнання. Тому потрібна його якнайшвидша заміна шляхом модернізації підприємства, про що я вже зазначав вище. Тож фінансовий план на 2009 рік формувався з урахуванням її проведення.

— Олеже Олександровичу, то за рахунок яких коштів ви все-таки збираєтеся здійснити реконструкцію свого заводу?

— Все це передбачається здійснювати згідно з програмою технічного переозброєння гідрометалургійного заводу, що розроблена УкрНДПРИПТ. Її вартість становить 65 млн. грн. Вона буде реалізовуватися виключно за рахунок коштів державного бюджету. У 2009 році на ДП «СхідГЗК» планується виділити 300 млн. грн. У такому разі ми б реалізували якщо й не всю програму, то принаймні більшу її частину. Хоча переконаний, що питання виділення бюджетних коштів вирішуватимуться не так уже й просто.

СТАВЛЕННЯ ДО СВОЇХ ОБОВ'ЯЗКІВ
ФОРМУЄ РІВЕНЬ ЗАРПЛАТИ

— Скільки, між іншим, на заводі працює людей?

— На початку року трудилося 1258 осіб. А після недавнього скорочення залишилися 1203. Хоча скорочення, найпевніше, будуть тривати і надалі. Щоправда, ми прагнемо діяти цивілізованим шляхом. По-перше, скоротили певні посади. А по-друге, добровільно звільнилися насамперед пенсіонери.

— А рівень зарплати при цьому змінюється і в який саме бік?

— Він поки що залишився сталим. Бо фонд зарплати ще не змінюється і ми в нього змогли втиснутися. До речі, середня зарплата одного працюючого становить трохи менше 3 тис. грн., а точніше — 2874 грн.

— Вважаєте, що це достатній рівень зарплати для підприємства,

(Закінчення.)**Початок на 1-й стор.)****— А як справи з молодим поповненням?**

— Це далеко не просто. Бо за нашими специфічними спеціальностями: гідрометалурга, машиніста млинів, апаратника з розподілу рідкісних та дороговартісних металів методом іонного обміну та інших тепер ніде не готують. Тоді як раніше цим займалося наше міське ПТУ №38. А зараз ПТУ №70 навчає в основному майбутніх бухгалтерів, токарів та зварювальників. Тож потрібних нам фахівців ми змушені сьогодні готувати безпосередньо на робочих місцях. Звісно, що це довготривалий процес, навіть для того, щоб молода людина отримала тільки початкову кваліфікацію. А для отримання повної кваліфікації потрібно років зо п'ять. Тож ми відчуваємо певний дефіцит потрібних фахівців. Тому прагнемо приймати на роботу людей, котрі мають хоч якусь технічну освіту. Тобто, щоб людина вже мала навик до навчання. Бо нині часи зовсім не ті, що раніше були. Такий дефіцит кадрів відчувається також на рівні нижчої, середньої та вищої ланок управління. А все через відсутність належної кузні керівних кадрів. І розрив між усіма цими рівнями доволі відчутний.

— Який бачиться вихід?

— Необхідно сміливіше робити ставку на молодь. Тоді й «дифузія» її нагору буде стрімкішою, а виробництво від цього тільки виграє.

— А не пробували робити замовлення потрібних фахівців у відповідних вищих навчальних закладах?

— Така програма існує. І сьогодні за рахунок комбінату навчаються 20 працівників заводу. Хоча думаю, що цього недостатньо.

— Не вийде так, що не буде кому працювати на ГМЗ?

— Ні, такого бути не може. Бо бажаючих працювати на заводі вистачає. Інколи навіть доводиться від них відбиватися. До речі, добір потрібних кадрів покладається на начальників цехів.

— Олега Олександровича, вас не лякає в цьому плані завтрашній день?

— Просто настоює. Бо ми вже лякані. Колектив у нас надійний, згуртований. Ми переживали й гірші часи. Але вистояли.

БЕЗ БАР'ЄРІВ І ПІДНІЖОК

— Фактично люди на заводі працюють на надвірні. А це зовсім не сприяє максимальній віддачі, підвищенню продуктивності праці та іншим позитивним чинникам. Як тоді з цим боротися?

— Не заперечую, не сприяє. На виробництві це позначається на вимушеній зупинці обладнання, в тому числі й посередині робочого циклу. А це призводить до додаткових затрат. Замість того, щоб заздалегідь вкладати кошти в ремонт або заміну обладнання. Та й людям на таких ремонтах доводиться цілодобово надирватися. З другого боку, у кожного цеху добре знають свої найвразливіші місця. І начальники цехів завжди готові до таких позапланових зупинок. Директор заводу враховує й інші кризові ситуації через зношеність обладнання. Тому до таких моментів ми готуємося заздалегідь. Хоча вони, звісно, віку не додають. А вихід тут бачиться один: потрібне гарантоване фінансування бодай в обсягах обсягах. Тому ми сподіваємося на належну увагу до нас з таких питань Мінпаліверу України. Бо від цього значною мірою залежить також рівень соціального захисту наших працівників. Адже все взаємопов'язано.

— На суміжників, зокрема постачальників уранової руди, не скаржитесь? Як із ними складається співпраця?

— У різний час по-різному, чесно кажучи. По-перше, ми дедалі частіше відчуваємо дефіцит якісної руди. Тому змушені переробляти руди з пониженим вмістом урану. А це у свою чергу значно підвищує собівартість кінцевої продукції та призводить до передчасного зношення технологічного обладнання. Та й востосховище, де зберігається відпрацьована порода, заповнюється значно швидше. Не кажучи про те, що на його розширення необхідно додатково витратити мільйони гривень. Передбачено проведення проектних робіт з його розвитку. І це вже здійснюється. Але обсяги робіт будуть значні. Тому важко знайти підрядника, який би оперативно вловив за ними.

— Тобто вже невдовзі може постати проблема спорудження нового хвостосховища?

— Певно, що так. Але в цьому разі хотіли би акцентувати вашу увагу ще на одному. Невдовзі може виникнути проблема просто з постачанням уранової руди в належних обсягах. Бо для Інгульської шахти Кіровоградська обласна рада ще не погодилась надати гірничого відводу для освоєння нових уранових родовищ. І ці питання також потрібно вирішувати.

— Чого ви тоді у такому разі бажаєте?

— Щоб нашим людям не заважали й дали можливість працювати. А вони вже не підведуть. Це довели час і наша історія. Складна, суперечлива, але наша.

Голова профкому ГМЗ ДП «СхідГЗК» Володимир ВАЙНЕР: «КОДЕКС НАШОЇ ПРОФСПІЛКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ – ПРАЦЯ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ»

Для багатьох робота в профспілці стала гарним стартовим майданчиком для стрімкого просування по службовій драбині. Тоді як для голови профкому гідрометалургійного заводу державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» (ГМЗ ДП «СхідГЗК») Володимира Вайнера (на знімку), котрий донедавна ще був слюсарем КВПіА, вона допомогла насамперед сформулювати свою філософію буття серед людей і для людей. При цьому варто додати одну істотну «дрібничку» — трудових людей, людей праці, число яких мільйони. Показово, що він прагне її не лише декларувати, а й постійно сповідувати в повсякденному житті. До того ж, цьому своєму свідомому вибору, що найбільш характерно, Володимир Миколайович не зрадив жодного разу. Люди нехай читачам не будуть дещо дивними його погляди. Бо вони насамперед перейняті реальною турботою про конкретну людину.

— Володимире Миколайовичу, що вас спонукало до сповідання саме такої філософії буття?

— Напевно, все моє особисте життя. Бо я виріс у сім'ї вчительки. А потім був риболовний флот, коли на судні в океані доводилося перебувати по півроку. Тобто від самісного початку мого життєвого шляху всі проблеми для мене відразу стали загальними. Спочатку був зразковим і чесним комсомольцем, а потім став таким же членом профспілки без будь-якого розрахунку на службову кар'єру. Хоча, коли відстоюєш загальне й говориш лише саму правду, то це, зрозуміло, далеко не всім подобається. Тому я ніколи високих посад не обіймав. Зате на ГМЗ постійно очолював цехові профспілкові організації, зокрема в компресорному цеху та КВПіА. Тож уже багато років поспіль членом заводу.

— Яким основним кредом ви керувалися, перебуваючи в профспілковій організації ГМЗ?

— Варто нагадати, що основний принцип діяльності профспілки полягає в захисті члена профспілки від сваволі роботодавця. Тож він повністю збігається з моїм кредо. Тим паче, що я ніколи не піддавався до дирекції підприємства. Навіть за мету собі ніколи не ставив. Зрозуміло, що діяльність профспілки більше стосується побутової частини кожного працівника. Але ця частина досить обширна й вагома. Бо вона включає в себе боротьбу як за достойний рівень зарплати при відповідній самовіддачі в роботі, так і за справедливий розподіл оздоровчих путівок, матеріальної допомоги на лікування від профзахворювань, безплатне надання житла та безвідсоткових кредитів і т.п. Тож те, що дехто вважає нби дрібничкою, для трудової людини завжди є основою життя. І ці питання ніколи не треба ігнорувати. Бо вони для неї — смисл цього життя. Тож це і є сферою та предметом моєї профспілкової діяльності. Тут не треба нічого вигадувати. Варто лише чітко дотримуватися Статуту профспілки, який пройшов багаторічне випробування життям.

— Можете навести конкретні приклади такої роботи?

— А чому ж ні?! Наприклад, тільки за останній рік ми блок питань соціального розвитку підняли на такий високий рівень, на якому вони раніше не були. Зокрема, домоглися так званих

«оздоровчих». Це коли працівники, який працює за умов особливої шкідливості — при 7-годинній робочій зміні людина в 50 років іде на пенсію, — під час відпустки, окрім відпускних, почали виплачувати ще й оздоровчі. Це дозволяє не чекати в черзі на оздоровчу путівку, яких насправді немає в достатній кількості, а самостійно організувати собі та членам своєї родини достойний відпочинок за бажанням. До того ж, упродовж року не потрібно економити та відкладати певну суму.

По-друге, ми домоглися, щоб нам нарешті повернули вислугу років. Так, вона колись у нас була. А потім не знати куди поділася. Хоча це був, слід зазначити, досить продуктивний засіб впливу на трудову людину. Бо він прив'язував її до виробництва, змушував дорожити ним та трудовим колективом, а не пурхати перелітним птахом з одного підприємства на інше, ніде надовго не затримуючись і не полишаючи по собі жодного корисного сліду. Тоді кожен знав, що чим довше він працює на одному місці, тим більшу грошову компенсацію він за це отримує. І в цьому немає нічого смішного чи недоречного. Бо ці гроші фактично теж визначають особистий вклад кожного в загальну справу. До речі, християнська молитва починається з прохання про хліб наш насущний. Бо прожити без нього просто неможливо. Тому грошова, матеріальна винагорода поки що відіграє надзвичайно важливу роль у житті кожної людини. Бо для реалізації їй необхідно не лише харчуватися зовсім по-іншому, а й відпочивати та оздоровлюватися в більш комфортних умовах. Забезпечення цього теж є одним з основних завдань профспілки. У багатьох є діти, яких треба ставити на ноги. Не виключено, що саме вони завтра можуть прийти на ДП «СхідГЗК» та ГМЗ зокрема та продовжити нашу справу. Так, мабуть, і буде. Адже значна частина на заводі працює трудовими династіями. Тоді як ветерани наші відпрацювали тут далеко не в найкращих умовах. І звільнившись ще за радянських часів чи у перші роки незалежності України, зараз отримують таку мізерну пенсію, що соромно про неї згадувати, пригадуючи колишні заробітки. Хоча у це сьогодні ніхто не хоче навіть повірити.

— По лінії профспілки надаєте нині матеріальну допомогу ветеранам?

— Усе залежить від стану справ на комбінаті, до складу якого ми входимо. Але отримані гроші ми обов'язково передаємо на потреби ветеранів. Наведу такий приклад. Коли нещодавно відзначали Всесвітній день інвалідів, ми виділили ветеранам по 100 грн. Об'їхали кожного свого 81 інваліда й вручили ці гроші. Дехто скаже, що не така вже значна допомога. Безумовно, не значна. Але коли в тебе на рахунок кожна копійка, то це теж багато що важить. А ще людська увага. Про моральний чинник також не треба забувати. Бо він чи не один з найголовніших. І просто ветеранів не обходимо своєю увагою. А їх у нас разом з інвалідами аж 726 осіб. Колись представниця прекрасної половини людства, а тепер шанованих бабуся завжди вітаємо з Міжнародним жіночим днем. Обов'язково виділяємо для цього певну суму коштів. До речі, в нас успішно діє заводська рада ветеранів, яка опікується соціальним захистом членів своєї громадської організації. Очолює її Ніна Григорівна Косенкова.

— Володимире Миколайовичу, хотілося б почути про конкретні приклади соціального захисту працюючих.

— Працюючим ми домісця надаємо матеріальну допомогу за рахунок виключно профкомівських коштів. В основному вони йдуть на лікування. Суми ці становлять 300 грн. Але, зважаючи на оподаткування, насправді залишається 255 грн. Тільки з середини літа таку допомогу отримали понад сорок осіб. На лікування виділяємо також безвідсоткові кредити, які підлягають поверненню.

— Однак проблему кадрів теж якось треба вирішувати.

— Треба, ніхто того й не заперечує. Бо вона справді назріла. І вирішувати її можна тільки за рахунок молоді. Але якщо раніше на підприємстві для молоді існували навчальна та житлова програми, то про це тепер доводиться тільки згадувати. Щоправда, на початку року, зважаючи на те, що торік прибуток ДП «СхідГЗК» становив 150 млн. грн., у нас з'явилася програма, згідно з якою молодим працівникам виділявся безвідсотковий кредит на придбання житла — розміром 50 тис. грн. Ми в заводській формі 14 пакетів такої допомоги.

— Володимире Миколайовичу, а як ви виходите з ситуації, коли не можете надати належну допомогу? Наприклад, людина прийшла з проханням, а ви не маєте змоги його задовольнити.

— Що значить — не можу? Адже вона не просто прийшла й сказала, що їй потрібна якась сотня, друга гривень. Людина завжди приходиться із певною проблемою. Вона подає заяву, а ми розглядаємо це питання в заводській формі. Потім приймаємо відповідне рішення із занесенням до протоколу засідання. Опісля заводком обов'язково звітує як за задоволенням заяви, так і у разі відмови. Найприкріше те, що нашим тру-

Людмила САМОЙЛЕНКО — єдина жінка, яка працює в цеху контрольних вимірних приладів і автоматики з 1992 року. А її загальний стаж роботи на ГМЗ вже сягнув 35 років

Ніна Григорівна КОСЕНКОВА — голова ради ветеранів ГМЗ

Тамара МЕРКУШЕВА — дієтсестра заводської їдальні

— Але це не така вже й значна сума.

— Вона служить скоріше для того, щоб погасити відсотки іпотечного кредиту, який для отримання житла доводиться брати в банку. Тоді це не так відчужено б'є по кишені молодого працівника.

— А на ГМЗ велика житлова черга?

— Ні, але вона не дієва і безперспективна. Бо ДП «СхідГЗК» фактично не будує житло. Адже в нас не те що для такого будівництва немає грошей, а навіть на життя. Найгірше те, що тепер через економічно-фінансову кризу навіть оці 14 пакетів безвідсоткового кредиту так і залишаються нерезалізованими. Тож люди фактично опиняються біля розбитого корита. І це свого роду трагедія. Це всі добре розуміють. Тільки допомогти нічим не можна. Просто кепські справи.

— Справді, не позаздриш.

— У нас дуже багато загальних питань, які треба вирішувати, щоб зняти в трудовому колективі соціальну напругу. Ми їх і прагнемо вирішувати в робочому порядку. Коли є на підприємстві гроші, проблем з їх вирішенням немає. Проте таке рідко трапляється. Бо державне підприємство, переконаний, мусить відчувати державну підтримку. Адже ми працюємо на державу без надприбутків. Тим паче, такий завод як наш. Ми ж не пиріжки печемо. А виробляємо урановий концентрат, який забезпечує незалежність енергетики всієї України, а з нею й промисловості держави. В усьому світі пишуться такими підприємствами, підтримують їх — тільки не у нас. Хоча таке унікальне підприємство — єдине у країні. Тож ми маємо добротний кінцевий урановий продукт.

— А в цехах у вас є надійні представники профкому, котрі мають певне відношення до проблем конкретних людей?

— Безумовно. Бо як же ще мене б обрали на таку відповідальну посаду? Тільки завдяки підтримці людей та близькому контакту з ними. Інші чинники в такій справі мало додають авторитету. Тому нині в заводській формі справжні профспілкові діячі, які працюють насамперед для людей. Безумовно, без помилок і в них не буває. Але мета їхньої діяльності одна: допомогти людині праці при вирішенні конкретних питань соціального захисту. І вони роблять це залюбки. Бо самі з того середовища. Для прикладу назву кілька прізвищ. Леонід Посух, мій перший заступник, очолює бригаду слюсарів. Олександр Ковдра — майстер хімісту сірчано-кислотного цеху. Віктор Дядько — піскоструйник. Рита Вовк — лаборант центральної заводської лабораторії, котра багато років курирує питання гендерної політики. З такими людьми нашому профкому будь-які питання під силу вирішити. Для мене в цьому немає жодного сумніву.

**Розмову провів
Олексій МИКИТЕНКО
Фото автора**

ЕНЕРГЕТИЧНІ ТРУДОВІ ВІДЗНАКИ

**Указ Президента України
«Про відзначення державними
нагородами України працівників
енергетичної галузі» (витяг)**

За значний особистий внесок у розвиток вітчизняного електроенергетичного комплексу, вагомий трудовий здобуток та з нагоди Дня енергетики

ПОСТАНОВЛЯЮ:

Нагородити орденом «За заслуги» II ступеня САЗОНОВА Геннадія Васильовича — виконавчого директора державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», м. Київ

Нагородити орденом «За заслуги» III ступеня КОЛЕСНИКА Володимира Олександровича — слюсаря Южно-Української атомної електричної станції, Миколаївська область

ЛІСУНОВА Миколу Івановича — електрослюсаря Рівненської атомної електричної станції
МИХАЛЬЧЕНКОВА Олега Миколайовича — головного спеціаліста Запорізької атомної електричної станції

Нагородити медаллю «За працю і звитягу» БЕЛАНОВА Вячеслава Анатолійовича — начальника зміни Хмельницької атомної електричної станції
ГОЛОВКА Анатолія Анатолійовича — слюсаря відокремленого підрозділу «Аварійно-технічний центр», Київська область

МИКОЛАЮКА Сергія Петровича — дефектоскопіста рентгеногаммаграфування Рівненської атомної електричної станції

ОЛЕФІРА Анатолія Івановича — токаря-розточника Запорізької атомної електричної станції

СІЧКАРЯ Леоніда Івановича — електрослюсаря Южно-Української атомної електричної станції, Миколаївська область

ХАЛІМОНЧУКА Володимира Адамовича — начальника відділу державного підприємства «Державний науково-технічний центр з ядерної та радіаційної безпеки», м. Київ.

Президент України

В. ЮЩЕНКО

м. Київ

25 грудня 2008 року, №243

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у забезпечення функціонування атомної енергетики України та з нагоди професійного свята Дня енергетики України відзначено працівників державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»:

знаком «Почесний енергетик України»

ГРИПИЧА Антона Івановича — провідного інженера з налагодження й випробувань — керівника групи будівельних конструкцій локалізуючих систем безпеки служби налагоджування та випробувань устаткування ВП «Рівненська АЕС»

КУЛЬБУ Юрія Васильовича — заступника головного інженера з експлуатації енергоблоків — керівника експлуатаційного підрозділу ВП «Запорізька АЕС»

КРИВЦОВА Олександра Олександровича — заступника генерального директора з кадрів та соціального розвитку — директора служби людських ресурсів ВП «Запорізька АЕС»

СЄДНЄВА Володимира Анатолійовича — заступника головного інженера з ядерної і радіаційної безпеки ВП «Запорізька АЕС»

знаком «Відмінник енергетики України»

БЕЯ Євгена Івановича — начальника цеху з ремонту тепломеханічного устаткування хімічного цеху енергоремонтного підрозділу ВП «Хмельницька АЕС»

ВАЛЄЄВА Володимира Кадировича — головного інспектора ВП «Запорізька АЕС»

ЖУКОВА Олега Анатолійовича — заступника начальника служби налагоджування та випробувань устаткування ВП «Рівненська АЕС»

КЛИМЕНКА Володимира Івановича — інженера з ремонту I категорії цеху «Теплоавтоматика» ВП «Атомремонтсервіс»

КРАСНОВА Володимира Миколайовича — провідного інженера з експлуатації устаткування АЕС реакторного цеху ВП «Южно-Українська АЕС»

РУМИКА Анатолія Васильовича — майстра з ремонту, наладки, випробувань і пуску устаткування атомних станцій енергоремонтного підрозділу ВП «Южно-Українська АЕС»

СЛІСАРЧУКА Миколу Фанавійовича — слюсаря з ремонту реакторно-турбінного обладнання Нетішинської дільниці цеху з ремонту тепломеханічного обладнання ВП «Атомремонтсервіс»

ШАНИНУ Любов Никифорівну — заступника директора з економічних питань ДП НАЕК «Енергоатом»

Грамотою Міністерства палива та енергетики України нагороджено 16 працівників відокремлених підрозділів ДП НАЕК «Енергоатом».

Нагороджено працівників державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат»:

Грамотою Міністерства палива та енергетики України

АНОСОВА Віктора Михайловича — електромонтера з ремонту та обслуговування електроустаткування дільниці мереж та підстанцій Центральної лабораторії контролю — вимірювальних приладів і автоматик

БЕЛОГО Віктора Леонідовича — головного механіка Інгульської шахти

ГУЛЬДАСА Миколу Анатолійовича — підземного електрослюсаря чергового та з ремонту обладнання дільниці №4 Смолінської шахти

ЗАЙЦЯ Ігоря Володимировича — електромеханіка підземної дільниці №21 Смолінської шахти

КОЗИРЄВА Олександра Олександровича — електромонтера з ремонту та обслуговування електроустаткування Інгульської шахти

ПОРЯДНОГО Олександра Павловича — майстра з ремонту та обслуговування енергетичного обладнання електродільниці гідрометалургійного заводу.

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, трудові здобутки у цирконієвому виробництві та з нагоди професійного свята — Дня енергетики нагороджено оператора котельні — бригадира котельного відділення цеху №11 державного науково-виробничого підприємства «Цирконій» РОБОТУ Олену Миколаївну **Грамотою Міністерства палива та енергетики України.**

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, значні трудові здобутки та з нагоди професійного свята — Дня енергетики відзначено слюсаря з контрольно-вимірювальних приладів та автоматики державного підприємства «Дирекція підприємства, що будується на базі Новокостянтинівського родовища уранових руд» КАЗАНАКА Олександра Анатолійовича **Почесною грамотою Міністерства палива та енергетики України.**

За сумлінну працю, високий професіоналізм, добросовісне відношення до виконання службових обов'язків, значний особистий внесок у розвиток і функціонування атомної енергетики України та з нагоди Дня енергетики згідно з наказом президента ДП НАЕК «Енергоатом» від 12.12.2008 року №959-к нагороджено працівників Дирекції ДП НАЕК «Енергоатом» (витяг):

нагрудним знаком «Почесний працівник атомної енергетики»

БІЛОУСОВА Василя Федоровича — директора департаменту зняття з експлуатації Виконавчої дирекції з проектів та розвитку

нагрудним знаком

«Відмінник атомної енергетики»

БАЖАН Людмилу Анатоліївну — начальника планово-економічного відділу департаменту з капітального будівництва дирекції з проектів та розвитку

КЛОЧКА Віктора Васильовича — директора департаменту з управління продовженням експлуатації дирекції з продовження експлуатації Виконавчої дирекції з виробництва

КРАВЧЕНКА Володимира Івановича — начальника відділу нагляду за ядерною безпекою департаменту з відомчого нагляду Дирекції з нагляду за безпекою

ТУРЛО Світлану Володимирівну — директора департаменту інформаційно-аналітичного супроводження Дирекції з інформатизації та аналізу

Відзнакою «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України» ДП НАЕК

«Енергоатом» (матеріал виготовлення — тампак)
СІДОРУКА Сергія Миколайовича — директора з контролю-ревізійної роботи

ЧЕБРОВА Віктора Дмитровича — голову Тендерного комітету

Почесною грамотою ДП НАЕК «Енергоатом»

КАЛИНОВСЬКОГО Святослава Сергійовича — провідного інженера-програміста відділу експлуатації інформаційних систем департаменту інформаційних технологій Дирекції з інформатизації та аналізу

КАРАБІНЕНКА Володимира Леонідовича — старшого інспектора відділу нагляду за технічною безпекою департаменту з відомчого нагляду Дирекції з нагляду за безпекою

КРАВЧЕНКА Георгія Григоровича — начальника відділу технологічного та нормативного супроводження ремонтів департаменту супроводження ремонтів Дирекції з ремонту

КУЛАКОВСЬКУ Олену Володимирівну — заступника директора департаменту економічної безпеки-начальника відділу координації роботи підрозділів економічної безпеки Компанії Виконавчої дирекції з юридичних питань та економічної безпеки

НЕЖУРУ Максима Юрійовича — провідного інженера відділу реалізації міжнародних програм департаменту міжнародних програм та проектів технічної допомоги Дирекції з міжнародного співробітництва

СОРОКІНУ Юлію Олександрівну — провідного інженера відділу обробки та випуску інформації департаменту інформаційно-аналітичного супроводження Дирекції з інформатизації та аналізу

ШУРИГІНУ Вікторію Вікторівну — начальника відділу митного та валютного контролю департаменту митного, валютного та експортного контролю Дирекції із закупівель ядерного палива та регулювання зовнішньоекономічної діяльності

Грамотою ДП НАЕК «Енергоатом» відзначено 9 працівників Дирекції НАЕК «Енергоатом».

Листом подяки ДП НАЕК «Енергоатом» нагороджено 4 працівники Дирекції Компанії.

АТОМНО-ЕНЕРГЕТИЧНІ НОВИНИ

● **Генеральний директор Рівненської АЕС — Михайло Колісниченко.** 19 грудня 2008 року президент ДП НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський представив колективу станції ВП «Рівненська АЕС» Михайла Колісниченка, якого було призначено на цю посаду наказом №966-К.

Колісниченко Михайло Іллєч народився 22 листопада 1959 року в селі Райлянка Саратського району Одеської області.

У 1981 році закінчив факультет «Атомні електростанції і установки» Одеського політехнічного інституту за спеціальністю інженер-теплоенергетик.

Свій трудовий шлях розпочав у 1981 році на Рівненській АЕС на посаді оператора реакторного відділення цеху №1. Останні 10 років був головним інженером, з 2007 по 2008 роки — виконував обов'язки генерального директора ВП «Рівненська АЕС».

За високий професіоналізм Михайла Колісниченка нагороджено почесним званням «Заслужений енергетик України» (2000 рік) та орденом «За заслуги» III ступеня (2004 рік).

● **Національна комісія регулювання електроенергетики підвищила тариф на виробництво теплової енергії Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» на 9,32%, або на 2,05 гривні/Гкал до 24,05 гривні/Гкал з 1 січня 2009 року.**

Відповідне рішення комісія прийняла на засіданні.

● **Кабинет министров України планує в 2009 году направить 400 т уранового концентрата в резервний фонд ядерного топлива.** Об этом гово-

рится в проекте программы деятельности правительства по преодолению последствий мирового финансово-экономического кризиса. Кроме того, в 2009 году Кабмин намерен завершить санацию ГП «Цирконий», а также выполнить работы по переоценке уровня безопасности энергоблоков №1 и №2 Ривненской АЭС.

● **17 декабря 2008 года Шевченковская районная госадминистрация г. Киева зарегистрировала государственной концерн «Ядерное топливо».** По замыслу компания займется добычей урана, производством циркониевых сплавов и ядерного топлива. В объединение вошли Восточный горнообогатительный комбинат, предприятие, строящееся на базе Ново-константиновского месторождения урановых руд «Смоляк», Украинский научно-исследовательский и проектно-разведывательный институт промышленной технологии, Днепрпетровский завод прецизионных труб.

Для достижения конечной цели — создания элементов ядерно-топливного цикла — предприятию отводится всего пять лет.

● **26 грудня о 22 годині 30 хвилин Хмельницька АЕС виконала річний план з виробництва електроенергії, виробивши 11 мільярдів 816 млн. кВт годин електроенергії.**

● **27 декабря 2008 года в 14 ч. 07 мин. Запорожская АЭС выполнила скорректированный годовой план по производству электроэнергии, который был установлен в объеме 40 млрд. 976 млн. кВт/ч.**

ПРОФСПІЛКА — ЛЮДСЬКИЙ ВИМІР ДІЯЛЬНОСТІ**Юбилей профсоюзной организации —****это целая история трудового коллектива Запорожской АЭС**

В преддверии Нового года свой 25-летний юбилей отметила одна из многочисленных в Атомпрофсоюзе — первичная профсоюзная организация Запорожской АЭС.

История профсоюзной организации Запорожской АЭС многогранна и интересна. За годы своего существования профком Запорожской АЭС возглавляли активные, неравнодушные люди, каких обычно называют «людьми общественного сознания». В настоящее время профком Запорожской АЭС возглавляет Николай Захаров. Профсоюзная организация ОП «Запорожская АЭС» сегодня насчитывает более 13 тысяч членов профсоюза (более 11 тысяч — среди работающих).

Основная задача любого профсоюза — защита прав и интересов трудящихся. Профком вносит в единый Коллективный договор ДП НАЕК «Енергоатом» немало предложений, касающихся вопросов формирования фонда оплаты труда, реформирования заработной платы, сохранения социальных льгот и гарантий. Все эти задачи решаются в плодотворном сотрудничестве с администрацией атомной станции.

Благодаря кропотливой работе постоянно действующих комиссий профсоюза Запорожской АЭС, включающей многочисленных проверки, анализ замечаний и предложений, подготовку четких постановлений профкома и контроль за их исполнением, происходит правовая и социально-экономическая защита интересов и прав членов профсоюза.

Профком очень серьезно подходит к вопросам оздоровления, а также отдыха работников и членов их семей. Пристальное внимание уделяется также спортивным мероприятиям, туризму, проведению курсов и олимпиад. Сборные команды ОП ЗАЭС занимают множество призовых мест в спартакиадах Атомпрофсоюза, в областных и международных соревнованиях, на первенствах Украины.

При поддержке профсоюзного комитета энергодарские дети имеют возможность участвовать в различных юношеских спартакиадах и первенствах и показывать там высокие результаты.

Большое содействие профком оказывает воспитанникам подшефных детских домов г. Молочанска, Каменско-Днепровской школы-интерната, многодетным энергодарским семьям, Ушкальскому дому пожилых людей.

Проводится планомерная и продуктивная работа по контролю за выполнением Коллективного договора ГП НАЭК «Енергоатом», за условиями труда на рабочих местах и аттестации, проверке организации общественного питания, анализу состояния заболеваемости в подразделениях АЭС. В поле зрения профкома также находится страхование членов профсоюзной организации от несчастного случая, решение жилищных вопросов и многое другое.

Юбилей профсоюзной организации — это целая история славного, профессионального и работоспособного коллектива Запорожской атомной электростанции.

НА ПРОХАННЯ ЧИТАЧІВ: РОЗ'ЯСНЮЄ ПРОФСПІЛКОВЕЦЬ

КАК РАССЧИТАТЬ максимально возможную пенсию по возрасту в солидарной системе

Что определяет размер части пенсии П?

Согласно статье 19 Закона о пенсионном обеспечении пенсии по возрасту назначаются в размере 55% среднемесячного заработка (статья 64 Закона о пенсионном обеспечении), но не ниже минимального размера пенсии. За каждый полный год работы свыше 25 лет мужчинам и 20 лет женщинам пенсия увеличивается на 1 процент заработка, но не менее чем на 1 процент минимального размера пенсии.

Работникам, занятым на работах, предусмотренных Списком №1 (см. постановление КМУ от 16.01.2003 г. №36) и статьей 14 Закона о пенсионном обеспечении, за каждый год работы, дающий право на пенсию на льготных условиях, пенсия увеличивается на 1 процент среднемесячного заработка.

Минимальный размер пенсии по возрасту устанавливается в размере минимального потребительского бюджета. В условиях кризисного состояния экономики и спада производства минимальный размер пенсии по возрасту устанавливается в размере не ниже черты малообеспеченности.

Минимальный размер пенсии по возрасту повышается в связи с увеличением величины стоимости минимального потребительского бюджета или черты малообеспеченности.

Максимальный размер пенсии не может превышать трех, а для работников, занятых на работах, предусмотренных Списком №1 и статьей 14 Закона о пенсионном обеспечении — четырех минимальных пенсий по возрасту.

Размер пенсии по возрасту не может превышать 75 процентов среднемесячного заработка, за исключением минимальных пенсий, повышенных за годы работы свыше 25 лет у мужчин и 20 — у женщин, а работникам, занятым на работах, предусмотренных Списком №1 и статьей 14 Закона о пенсионном обеспечении, — 85 процентов среднемесячного заработка.

С целью корректировки уровня пенсии, назначенных до вступления в силу Закона о пенсионном обеспечении, производится их перерасчет исходя из уровня заработной платы соответствующих категорий работников по состоянию на 1 января 1992 года.

В соответствии со статьей 65 Закона о пенсионном обеспечении среднемесячный фактический заработок (далее — **Зар_ф**) для начисления пенсий берется (по выбору обратившегося за пенсией):

— или за 24 последних календарных месяца работы подряд перед обращением за пенсией;

— или за любые 60 календарных месяцев работы подряд в течение всей трудовой деятельности перед обращением за пенсией, независимо от имеющихся перерывов в работе (если работа была прекращена до 1 июля 2003 года);

— или за любые 60 календарных месяцев работы подряд в течение всей трудовой деятельности, независимо от перерывов в работе, и за период, начинающийся с 1 июля 2003 года до момента обращения за пенсией.

Зарботок до 1 июля 2003 года учитывается на основании документов о начисленной заработной плате (выплатах, доходе), выданных в установленном законодательством порядке, а за период работы, начиная с 1 июля 2003 года — по данным персонализированного учета сведений в системе общеобязательного государственного пенсионного страхования.

Итак, например, если гражданин обратился за пенсией после 1 января 2004 года, то будет учитываться заработок за 60 месяцев (любые — подряд до 1 июля 2003 года) и за 6 месяцев (с 1 июля 2003 года), т. е. всего за 66 месяцев.

Соответственно **Зар_ф** для первого и второго случаев определяется путем деления общей суммы заработка за 24 календарных месяца работы подряд (перед обращением за пенсией) или за 60 календарных месяцев работы подряд (в течение всей трудовой деятельности) соответственно на 24 или 60 (согласно постановлению КМУ от 24.07.2003 г. №1151).

Для исчисления пенсии для третьего случая, когда для расчета пенсии берется заработок (доход) за 61 и больше календарных месяцев, среднемесячный заработок **Зар_ф** определяется по формуле (согласно постановлению КМУ от 24.07.2003 г. №1151):

$$Z_n = 3 \cdot x (C : K)$$

аналогично части второй статьи 40 Закона.

Приведем значения средней заработной платы работников, занятых в видах экономической деятельности по данным Госкомстата (табл. 1—3).

Таблица 1
Среднемесячная заработная плата рабочих и служащих по народному хозяйству Украины без учета КСП за 1940 — 1957 гг.

	1940 г.	1945 г.	1950 г.	1951 г.	1952 г.	1953 г.	1954 г.	1955 г.	1956 г.	1957 г.
Среднемесячная заработная плата	32,2	42,7	62,7	63,4	65,3	65,3	67,9	68,8	71,9	77,1

КСП — коллективные сельскохозяйственные предприятия

Таблица 2
Среднемесячная заработная плата одного штатного работника по народному хозяйству Украины с учетом КСП за 1958 — 1991 гг.

Год	Среднемесячная заработная плата одного штатного работника	Год	Среднемесячная заработная плата одного штатного работника	Год	Среднемесячная заработная плата одного штатного работника
1958	56,27	1969	98,15	1980	146,06
1959	56,33	1970	102,97	1981	149,16
1960	57,82	1971	106,97	1982	154,74
1961	63,80	1972	110,24	1983	158,64
1962	66,79	1973	114,65	1984	162,95
1963	68,37	1974	117,72	1985	167,81
1964	73,45	1975	122,33	1986	174,19
1965	80,15	1976	129,33	1987	180,61
1966	83,91	1977	133,48	1988	194,99
1967	87,52	1978	137,41	1989	212,76
1968	93,82	1979	140,14	1990	244,30
				1991	479,70

Таблица 3
Среднемесячная заработная плата одного штатного работника по экономике Украины в целом за 1992 — 2003 гг.

	Крб.			Грн.				
	1992 г.	1993 г.	1994 г.	1995 г.	1996 г.	1997 г.	1998 г.	1999 г.
Январь	1523,5	14204	745523	32,08	103,28	126,68	136,82	148,16
Февраль	1681,1	17854	753622	41,53	108,95	126,36	137,85	152,03
Март	2375,9	22945	854490	50,23	117,55	135,15	149,76	166,61
Апрель	2784,1	25396	894400	53,67	116,28	133,14	146,39	165,53
Май	3277,7	30489	956833	60,74	119,44	139,53	148,61	168,87
Июнь	4966,3	60423	1093323	71,39	125,47	144,30	158,01	180,76
Июль	5065,0	76564	1172621	75,84	130,46	151,44	159,21	183,27
Август	5422,1	88737	1234596	81,39	129,99	147,67	153,21	180,94
Сентябрь	7189,1	208343	1321503	88,73	132,70	150,34	156,40	186,44
Октябрь	8171,6	253272	1950560	95,18	134,87	149,65	156,07	186,85
Ноябрь	10550,3	327639	2644956	101,22	132,27	147,07	155,54	190,39
Декабрь	16987,8	836534	3490047	124,48	151,51	165,81	176,09	218,88
Средний размер	6505,4	162790,2	1427708	73,42	125,84	143,13	153,49	177,52

Продолжение таблицы 3

	2000 г.	2001 г.	2002 г.	2003 г.
Январь	180,97	253,39	320,76	400,59
Февраль	190,62	263,66	328,70	391,20
Март	210,67	281,03	354,81	415,49
Апрель	205,35	288,93	355,78	422,58
Май	213,21	302,96	358,88	439,26
Июнь	228,78	317,81	377,41	476,16
Июль	238,49	327,31	398,10	489,50
Август	247,44	329,33	390,07	479,16
Сентябрь	249,04	326,34	391,14	498,87
Октябрь	254,11	335,75	397,49	498,34
Ноябрь	257,58	334,44	395,70	489,52
Декабрь	296,26	378,45	442,91	550,92
Средний размер	230,13	311,08	376,38	462,27

При этом возникает парадоксальная ситуация: при вычислении **П** используется средняя заработная плата работников Украины по данным Госкомстата, а при вычислении **П_н** — показатель средней заработной платы работников Украины в соответствии с постановлением КМУ от 20.11.2003 г. №1783

Согласно части первой статьи 66 Закона о пенсионном обеспечении с 11 июня 2003 года в заработок для исчисления пенсии включаются все виды оплаты труда (выплата, дохода), на которые в соответствии с Законом Украины «О сборе на обязательное государственное пенсионное страхование» начисляется сбор на обязательное государственное пенсионное страхование, в пределах максимальной величины фактических расходов на оплату труда наемных работников, облагаемого дохода (прибыли), совокупного облагаемого дохода (пределной суммы заработной платы (дохода), с которых взимаются страховые взносы (сборы) в социальные фонды, действовавшей на день получения указанного заработка (выплата, дохода).

В отличие от этого до 11 июня 2003 года пенсия исчислялась со всей суммы заработка без ограничения максимальной величиной. Напомним, что сборы взимались в пределах: с июля 1998 года — до 1000 грн., с марта 2001 года — до 1600 грн., с мая 2002 года — до 2200 грн., с июня 2003 года — до 2660 грн. Так как за годы существования СССР и независимой Украины денежная единица претерпела изменения (рубль, купонно-кар-

бованец, гривня), то основной задачей при расчете пенсии является правильный выбор того временного интервала, где среднемесячный заработок, выраженный в гривнях с учетом его «осовременивания», будет максимальным.

По существу «осовременивание» заработка означает умножение его размера, выраженного в гривнях, на специальный коэффициент «осовременивания» **К_{ос}**, т. е.

$$Z_{ос} = K_{ос} \times Z_{ар}$$

«Осовременивание» заработка при расчете пенсии проводится в два этапа: сначала заработок за каждый год (или период года в месяцах) из выбранных 60 месяцев (или 24 месяцев — если он выражен не в гривне — переводится в гривню делением его на 100000 (105) (постановление КМУ от 26.08.96 г. №1002), а потом корректируется путем умножения на соответствующий коэффициент «осовременивания» **К_{ос}** (согласно постановлениям КМУ от 13.01.93 г. №16, от 08.12.97 г. №1357, от 15.04.2003 г. №544).

Фактически коэффициент «осовременивания» есть результат перемножения коэффициентов корректирования (увеличения) заработка на коэффициенты увеличения пенсии согласно указанным постановлениям КМУ.

Как выбрать временной интервал для расчета части пенсии П?

Для того чтобы размер рассчитанной пенсии получился максимально возможным, необходимо выбрать такой временной интервал (любые 60 календарных месяцев работы подряд в течение всей трудовой деятельности перед обращением за пенсией или 24 последних календарных месяца работы подряд перед обращением за пенсией), в котором среднемесячный заработок с учетом его «осовременивания» был максимальным.

Для этого сначала выбираем такие 5 календарных лет (т. е. 60 мес.), в которых годовой заработок был максимальным (разумеется, для этого нужно знать такой размер заработка в разрезе лет). При этом особое внимание следует обратить на «смешанные» годы, т. е., например, с 01.01.88 г. по 31.12.92 г. («смешанные» годы — годы (периоды года) до 01.01.92 г. и годы (периоды года) после 01.01.92 г.; максимум по 30.11.96 г.).

Валерий ШЕНДРИК, председатель профбюро НИК «Ускоритель» ННЦ ХФТИ

(Продолжение следует)

ЧЕРЕЗ ДИАЛОГ — ДО КОНКРЕТНОГО РЕЗУЛЬТАТУ

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

незважаючи на заплановане Мінфіном збільшення витрат за бюджетними програмами МНС України щодо підтримки екологічно безпечного стану у зонах відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення на 27934,4 тис. грн., фактичного фінансування робіт у зоні відчуження не підвищено і на IV квартал 2008 року не вистачає коштів на виплату заробітної плати у повному обсязі, забезпечення лікувально-профілактичним харчуванням, засобами індивідуального захисту та оплати наданих послуг — електроенергію, спожитий газ, матеріали тощо;

відповідно до протокольного доручення Мінпраці разом із зацікавленими центральними органами виконавчої влади взяли участь у розгляді колективного трудового спору, зареєстрованого Національною службою посередництва і примирення 9.02.08 №030-р. Було прийнято постанови Кабінету Міністрів України про пільгове обчислення стажу роботи, пенсійного забезпечення та доплат за роботу в зоні відчуження. На жаль, законодавчий порядок застосування списків №1 і №2 остаточно не вирішено. Мінпраці своїм листом №6405/01/14-08//20 від 3.07.08 повідомило Пенсійний фонд України про можливе зарахування пільгового стажу працівникам зони відчуження за Списком №1 лише до кінця 2008 року. Неодноразові наполювання Атомпрофспілки та МНС України з вирішення цього питання не мали результату. Атомпрофспілка своїм листом від 26.11.08 №01-12-341 знову направила відповідне звернення до міністра праці та соціальної політики;

на виконання завдання керівника уряду було затверджено тариф на відпуск електричної і теплової енергії з 1 червня 2008 року та розроблено фінансовий план ДП НАЕК «Енергоатом» на 2008 рік. Однак, починаючи з листопада—грудня 2008 року НКРЕ України переглянула і змінила тариф на електроенергію, що виробляють АЕС України, та ввела обмеження на використання потужностей атомних блоків (у холодному режимі перебуває три енергоблоку ВВЕР-1000), що призведе до значного погіршення фінансово-економічного стану ДП НАЕК «Енергоатом».

Відповідно — і до зниження соціальної складової для працівників атомних електростанцій держави; щодо підготовки узгоджених пропозицій про врегулювання проблем відчуження ДП НАЕК «Енергоатом» працівникам АЕС побудованих для них квартир та подання проекту відповідної урядової постанови. Це питання не доведено до кінця. Мінпаливенерго підготувало і подало проект такої постанови до Кабінету Міністрів України, але на сьогодні рішення не ухвалено.

Також досі не розв'язано питання про визначення обсягів і шляхів фінансування будівництва житла для працівників атомних електростанцій за участю Державної іпотечної системи.

Звісно, складна фінансово-економічна ситуація сьогодні нещадно б'є по різних сферах народного господарства. Але це не привід, що усім нам розгубитися і не боротися з таким асоціальним явищем, як світова криза.

Тому ми домагатимемося, що не розв'язані до кінця питання, порушені на урядово-профспілкових зустрічах, будуть втілені у життя. Бо вже зроблено перші, дуже важливі кроки у цьому напрямі.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ВІД НАСЛІДКІВ КРИЗИ

Верховною Радою України 25 грудня 2008 року ухвалено Закон «Про заходи з соціального захисту населення від наслідків світової фінансової кризи» (реєстровий №3344 від 10.11.2008), яким, зокрема, внесено зміни до статті 6 Закону України «Про оплату праці».

Змінами встановлено норму, згідно з якою розмір посадового окладу (тарифної ставки) працівника першого тарифного розряду відповідно до Єдиної тарифної сітки встановлюється на рівні, що не може бути нижчим від законодавчо визначеного розміру мінімальної заробітної плати.

Таким чином, законодавчо зупинено допущену урядом з 1 грудня 2008 р. дискримінацію в оплаті праці працівників бюджетної сфери, оплата праці яких здійснюється на основі Єдиної тарифної сітки, з прийняттям ним постанови від 25.10.2008 року №939.

Зазначені зміни набирають чинності після підписання Закону Президентом України.

Управління апарату Федерації профспілок України з питань економічного захисту пропонує профспілковим організаціям направити телеграми, звернення до Президента України з проханням невідкладно підписати цей Закон.

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

Атомне будівництво триває. Державне підприємство «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» разом з генеральним проєктувальником ВАТ «Київенергопроект» оприлюднило офіційну заяву про намір спорудження 3-го й 4-го енергоблоку Хмельницької АЕС.

Збудувати блоки планується на промисловому майданчику ХАЕС. Проектування будівництва блоків буде проводитися в три етапи: техніко-економічне обґрунтування, проект і робоча документація. На стадії ТЕО планується виконати оцінку впливу на навколишнє середовище під час будівництва й експлуатації енергоблоків.

Передбачається будівництво двох блоків потужністю 1000 МВт кожний з реакторною установкою типу ВВЕР. Проектний термін експлуатації блоків — 40 років.

До будівництва блоків будуть залучатися українські будівельні й підрядні організації. Очікувана потреба в нових робочих місцях на період будівництва становить 5,6 тис. осіб. Після будівництва обслуговуючий персонал двох нових блоків становитиме 1,2 тис. людей.

Попередня вартість спорудження 3-го й 4-го енергоблоку Хмельницької АЕС становить близько 15 млрд. грн.

НА ПАРТНЕРСЬКИХ ЗАСАДАХ: ЗАДОВОЛЕННЯ КУЛЬТУРНО-ДУХОВНИХ ПОТРЕБ МІЖАНЦІВ МІСТА-СУПУТНИКА АЕС

«ЕНЕРГЕТИК» — ТВОРЧИЙ ПРОФІЛЬ ЮЖНОУКРАЇНСЬКА

Людська душа живе не тільки роботою. Вона потребує ще й змістовного відпочинку. Тому в новоствореному місті-супутнику Южно-Української АЕС відразу подбали про зведення та належну творчу віддачу місцевого Палацу культури, який привітно відчинив двері ще в жовтні 1987 року. Нині в ПК «Енергетик», який є невід'ємною складовою міського комбінату культурно-спортивних споруд (ККСС), працює 18 творчих колективів. 12 із них носять високе звання «народних» та «зразково-показових». А ще шість належать до аматорських об'єднань та клубів за інтересами. Це, зокрема, клуби: гумористів — «Кактус», для людей похилого віку — «Ріо-Ріта», шанувальників пісні, моло-

дінний — «Діаманти ХХІ століття», для людей з обмеженими можливостями — «Доброта» і веселих та кмітливих — «КВК». У 53 творчих формуваннях задіяно 1250 учасників, з яких понад дві третини — діти. До послуг відвідувачів палацу: велика концертна зала на 625 місць і мала — на 185 місць, лекційна зала, літературно-музична вітальня та низка просторих і по-сучасному обладнаних класів для проведення студійних занять і репетицій творчих колективів. 12 останніх років колектив ПК «Енергетик» очолює заслужений працівник культури України, переможець у Всеукраїнському конкурсі на кращого працівника культурно-просвітницької установи профспілко Аркадій Печенюк.

Одним із перших — ще у квітні 1987 року — за ініціативою ветеранів Великої Вітчизняної війни Йосипа Дешко та Якова Постнікова було створено хор ветеранів війни та праці. Сьогодні в ньому співає 45 учасників. 30 із них належать до ветеранів АЕС. Незмінний керівник хору Георгій Астахов. До репертуару цього колективу входять військово-патриотичні, українські та російські народні пісні, а також твори громадянського звучання. Однією з особливостей хору є те, що його учасники постійно проводять велику виховну роботу серед школярів та молоді міста, регулярно виступаючи в школах, гімназії та ліцеї.

До першків палацу культури належить і народний ансамбль спортивного бального танцю «Натхнення», який був створений з ініціативи надзвичайно здібного організатора й талановитого хореографа, його художнього керівника Людмили Семчинської. Сьогодні в ньому задіяно близько 200 осіб, з котрих понад півтора — це діти працівників атомної елек-

трянції. Його вихованці ставали переможцями у різних конкурсних змаганнях в Україні й за кордоном, зокрема, перше місце вибороли: 2004 року — на Міжнародному фестивалі-конкурсі «Весперські ігри» в м. Будапешт, Угорщина; 2005 року — на Міжнародному фестивалі-конкурсі «Сузір'я моря» в м. Варна, Болгарія, та 2006 року — на Міжнародному фестивалі «Сузір'я Відня» в Австрії.

При ансамблі працює також клуб спортивного танцю з однойменною назвою. В ньому вісім кандидатів у майстри спорту. Спортивні пари клубу ставали переможцями у чемпіонатах та кубках Федерації спортивного танцю України, а також призерами та фіналістами Кубка світу в Москві, що припав на 2005 рік. Клубні пари ставали призерами та фіналістами у Міжнародних конкурсах зі спортивного танцю в Англії, Італії, Нідерландах, Німеччині, Франції та інших країнах Європи. Приємно також повідомити, що такі міжнародні конкурси, правда, з дещо меншим розмахом, КСТ «Натхнення» проводить і на своїй базі. Суттєвим доповненням цьому служать також досягнення колективу спортивного бального танцю «Сеньори», в якому займаються тільки працівники ВП ЮАЕС. За їхніми виступами жителі Южноукраїнська спостерігають з великим ентузіазмом.

Чисті срібні голоси дитячої хорової капели «Рондо» вперше під склепінням палацу культури пролунали ще два десятиліття тому. А створила його авторитетний педагог і високопрофесійний диригент Наталя Урсул, котра свій творчий шлях розпочинала солісткою хорової капели «Дойна» Молдавської державної філармонії. Набутий у професійному колективі досвід потім зіграв визначальну роль у роботі з дітьми, перед якими вона завжди ставить високі цілі. Найтонкіше відчуття стилю композиторів різних епох, чистота інтонації, абсолютне відшліфоване фразування, нерозривність композиції звучання ансамблю — все це насамперед вирізняє цей колектив серед інших. Постійний пошук нових барв та широкий репертуарний діапазон у свою чергу привели до підкорення певних вершин виконавчої майстерності та перемог у багатьох конкурсах, у тому числі й міжнародних.

Заступник директора ПК «Енергетик» з культурно-масової роботи Людмила ПЕЧЕНЮК

Народний хор української пісні «Любисток»

Народний ансамбль народного танцю «Енергія»

Зразковий ансамбль народного танцю «Квіти України»

Ансамбль української народної пісні, яким керує Катерина Дружовець, — єдиний у ПК «Енергетик» художній фольклорний колектив, що об'єднав людей різних за віком та професією, але по-справжньому закоханих в українську мову та пісню. Вони натхненні вивчають і бережно зберігають фольклорні традиції та творчі надбання українського народу. В їхньому репертуарі мирно сосидять як народні пісні, так і сучасні обробки, авторські пісні, колядки та щедрівки.

Добре знані також: ансамбль народного танцю «Квіти України» під керівництвом заслуженого працівника культури України Ольги Форостенко; ансамбль сучасного естрадного танцю «Калейдоскоп» під орудою Олени Мелікової; оркестр народних інструментів

Та найголовнішим і найпопулярнішим в Южноукраїнську є професійне свято атомних енергетиків — День енергетика. До нього завжди, ретельно продумуючи весь комплекс культурно-масових заходів, готуються заздалегідь. А центральною святовою подією стає великий урочистий вечір, на якому шанують кращих працівників у сфері атомної енергетики, передову молодь та ветеранів праці ВП ЮАЕС. Завершує його грандіозне шоу — театралізований концерт за участю всіх тих, хто пов'язав своє життя з мистецтвом та художньою самодіяльністю.

Щоб така багатофункціональна піраміда творчих колективів, клубних формувань і секцій Палацу культури не давала збоїв та не була зруйнована, тут постійно дбають про її попо-

Відкриття дитячого майданчика у м. Южноукраїнськ. На знімку: генеральний директор ЮАЕС В. КІМ, міський голова В. КІЧАК та голова профкому ЮАЕС В. ЛЕЩОТНИЙ

«Колорит» на чолі з організатором і диригентом Оксаною Пилиповою; театр естрадної пісні «Галатея», яким керує випускниця Миколаївського державного музичного училища Ірина Манзенко; камерний хор «Ренесанс», який заснувала вже згадувана Наталя Урсул; естрадний театр мініатюр «Нон-Стоп», створений режисером Оленою Палей; хор української пісні «Любисток» та чоловічий вокальний квартет з їхнім керівником, заслуженим працівником культури України Валерієм Григорашем, на котрого водночас покладено обов'язки художнього керівника всього Палацу культури.

Великий внесок у загальний творчий розвиток належить також режисерській групі — Ірина Труханова, Наталя Маєвська, Віктор Шелякін, Катерина Селезень, Людмила Аркадіївна Печенюк, методист Надія Сіренко — під орудою заступника директора ПК «Енергетик» із питань культурно-масової роботи Людмили Леонідівни Печенюк. Бо всі вони, будучи наділені невичерпною енергією та творчою фантазією, причетні до створення різноманітних концертних програм і проведення чисельних розважальних вечорів відпочинку, насамперед дитячих, КВК та творчих зустрічей.

Та головне, як зазначив Аркадій Печенюк, що всі ці колективи й групи постійно тримають творчий звіт перед жителями свого міста. Варто зазначити, що тільки протягом минулого року їхніми силами проведено понад 520 культурно-мистецьких заходів, на яких загалом були присутні майже 150 тисяч глядачів. Погодьтеся, що для міста з 42 тисячами населення, в якому до того ж відсутній бодай один нормальний кінотеатр, це досить важливий культурно-просвітницький чинник, роль якого недоцінювати не можна.

Серед дітей найбільшу популярність здобули святкові дитячі ранки: «Зустрічаємо Новий рік!», «З Різдвом Христовим!», «Захищати Вітчизну — професія хоробрих», «Подарунок мамі», «Знов весна і знов дива», «Подорож у країну знань» та інші. Серед молоді — музично-розважальні програми: «Зимова фантазія Галатеї», «Кохання, кохання, кохання», «Нова зірка», «Южноукраїнська перлина» та «Юна міс Южноукраїнськ». Систематично в ПК «Енергетик» проводяться: День молоді, КВК серед міст-супутників АЕС та організації молоді первинної профорганізації ВП ЮАЕС, гуморина, випускні та осінні бали, а також ціла низка театралізованих свят.

Існує ціла система добору в творчі колективи, яка базується на дотриманні певних принципів. Найперший із них полягає в тому, що майбутні таланти прагнуть розпізнати ще в ранньому дитинстві. Але не лише розпізнати, а й дати їм певний поштовх для розвитку. Для цього у кожному колективі набираються групи-студії підготовки. Відбір до них проводить безпосередній керівник того або іншого творчого колективу. До того ж перші два роки зараховані в групи навчаються на платній основі. А якщо хтось із них за цей час виявить неординарні здібності, тоді їх переводять у середню групу, а саме навчання продовжується вже на безплатній основі.

У такий спосіб вирішують два питання: з одного боку, цим дисциплінують зарахованих, а з другого — дещо поліпшують фінансування потреб ПК «Енергетик». Адже згідно з колективним договором воно хоча й здійснюється виключно за рахунок бюджету ВП ЮАЕС, але в останні роки постійно зменшувалося. Адміністрацію атомної електростанції важко в тому винити. Бо вона керується тут суто економічними розрахунками й можливостями. Та тільки все одно те не на користь загальної справи. Що талановитих фахівців на мізерну зарплатню майже неможливо залучити до роботи, то ще й на проведення загальної реконструкції та щорічних ремонтів будівлі Палацу культури важко віднайти необхідні суми. Останнє доводиться здійснювати здебільшого спонтанно, а не планово. Хоча заради справедливості варто зазначити, що, дякуючи насамперед зусиллям профспілкового комітету АЕС, вихованці ПК «Енергетик» для участі в міжнародних фестивалях мають можливість подорожувати по світу. Вони вже об'їздили всю Європу й побували навіть у США, тим самим виконуючи роль гідних повпредів української культури вже суверенної держави.

Тож хочеться побажати, щоб профком, де головує Володимир Іванович Лещотний, та адміністрація ВП ЮАЕС на чолі з генеральним директором Віссаріоном Володимировичем Кімом, а також керівництво міста разом із міським головою Южноукраїнська Валерієм Леонідовичем Кічаком і надалі робили все можливе для того, щоб підтримувати на належному рівні діяльність усіх творчих колективів Палацу культури, а їхні учасники мали змогу для вдосконалення й розквіту свого непересічного таланту.

Олексій МИКИТЕНКО

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИЙ КЛУБ «АТОМ УКРАЇНИ»: ЯКИМ БУВ 2008 РІК

Нескорені вершини ще попереду

Минулий рік подарував усім нам велику радість — на Олімпійських іграх у Пекіні вихованки фізкультурної організації профкому Хмельницької АЕС — Галина Пундик та Ольга Жовнір у складі збірної команди України стали володарками олімпійських медалей. Та ще яких — золотих. До речі, вони стали першими золотими нагородами в скарбничці української збірної.

За виявлену мужність, самовідданість та волю до перемоги, піднесення міжнародного авторитету України нетишинські дівчата були нагороджені Президентом України орденом «За заслуги» III ступеня.

А їхнім тренерам, подрузі Валерій та Ользі Штурбабіним, присвоєні почесні звання «Заслужені працівники фізичної культури і спорту України».

У Пекіні атомний спорт був представлений ще трьома вихованцями. Буквально в одному кроці до п'єдесталу пошани зупинилася енергодарка Раїса Топоркова (тренер — С. Кумейко), яка серед паралімпійців виборола четверте місце в змаганнях пауерліфтингісток.

Реально претендували на участь в Олімпіаді ще кілька наших спортсменів: Олег Штурбабін та Дмитро Бойко (обидва — ХАЕС), Анатолій Мушик (РАЕС), Олег Беліков (ЗАЕС).

Крім Олімпіади, спортсмени фізкультурних організацій Атомпрофспілки успішно виступали на світових, Європейських та Всеукраїнських змаганнях.

Переможцями та призерами світових та Європейських змагань стали — Д. Бабійчук, А. Комашук, С. Савостеева, Д. Торчук, Д. Пундик, Р. Задворний, І. Васильчук, І. Кравчук, О. Іваненко, І. Корець та інші. Понад сорок наших атлетів вибороли нагороди на Всеукраїнських змаганнях серед дорослих та молоді.

На фінальних змаганнях Всеукраїнської спартакіади трудящих промислової сфери та транспорту збірна команда Атомпрофспілки виборола 12 нагород: 4 золоті, 3 срібні та 5 бронзових.

Збірна команда Хмельницької АЕС стала переможцем у зональних змаганнях Всеукраїнської спартакіади провідних спортивних клубів та колективів фізкультури України і у фіналі завоювала почесне четверте місце.

Команда ДП НАЕК «Енергоатом», укомплектована атлетами Рівненської АЕС, виборола друге місце на Кубку країни з важкої атлетики.

Трьома командами був представлений наш клуб на чемпіонатах та у першостях країни з ігрових видів спорту — «Олімпія-НАЕК» (баскетбол, ЮАЕС), «Олімпія» (футбол), «Енергетик» (ручний м'яч, ХАЕС).

Юнацька команда «Темп-НАЕК» (ЗАЕС, тренер — І. Чернетко) стала чемпіоном України з футзалу.

Понад тридцять спортсменів входять до складу національних, молодіжних та юнацьких збірних команд країни.

Протягом року клуб поповнився двома майстрами спорту міжнародного класу та дев'ятьма майстрами спорту. Фехтувальниця Ользі Жовнір присвоєно звання «Заслужений майстер спорту України», а її тренеру О. Штурбабін — звання «Заслужений тренер України».

Усі перелічені досягнення — це підсумки багаторічної плідної роботи наших кращих тренерів — Штурбабіна В.В., Штурбабіної О.К., Грушина А.П., Горохова Г.В. (всі — ХАЕС), Свинтицького Д.Г., Дяченко А.С., Борця М.М. (всі — ЮАЕС), Кумейка С.М., Діброва Сніжка С.С., Рожкова Ю.О., Криволапова К.М., В.М., Леонтьєва І.В., Моховой Ю.В. (всі — ЗАЕС), Якубишина С.Г., Кравченка О.Е., Ткачука А.Ф., Шинкара М.М. (всі — РАЕС) та багатьох інших.

У всіх без винятку організаціях проведено спартакіади підприємств. Протягом року відбулося понад 1200 різноманітних змагань, починаючи з цехових і закінчуючи міжнародними. Це — Всеукраїнські легкоатлетичні пробоги в Славутичі, Южноукраїнську, Жовтих Водах, Энергодарі; Все-

українська регата «Кубок ЗАЕС» з веслування та вітрильного спорту. Змагання на призи знаних спортсменів, тренерів та працівників атомної енергетики: з боксу — пам'яті заслуженого тренера України — Манзулі В.Р. (ЗАЕС), з греко-римської боротьби — пам'яті Брунька В.Є. (РАЕС), шашок — пам'яті Радіонова А.А. (РАЕС), футболу — пам'яті Таранова М.В. (ЗАЕС), важкої атлетики — пам'яті Муравйова М.О. (СхідГЗК). Проведено міжобласні та Всеукраїнські турніри, присвячені знаменним дням у житті країни.

На засіданні президії, яке відбулося наприкінці минулого року, були підбиті підсумки XV Спартакіади фізкультурних організацій Атомпрофспілки, визначена десятка кращих спортсменів та п'ятірка кращих тренерів (див. «Атомник України», №52, 2008 рік).

Після річної перерви переможцем у Спартакіаді серед колективів першої групи знову став колектив ВП «Хмельницька АЕС». На другому місці — ВП ЗАЕС і на третьому — ДП «СхідГЗК».

Серед колективів другої групи перше місце у ДСП ЧАЕС, друге — у ВП «Атом-енергомаш» і третє — у Чорнобильської об'єднаної організації профспілки.

Головна наша мета — це розвиток фізичної культури та спорту, пропаганда здорового способу життя серед працівників галузі та членів їхніх сімей. А також підготовка перспективних спортсменів для збірних команд України».

Василь СТРУК,
заступник Голови
Атомпрофспілки, голова
ЦФСК «Атом України»

Національна збірна. Друга ліворуч — Галина ПУНДИК, четверта — Ольга ЖОВНІР

Участь у головному форумі світового спорту взяла плавчиха з Южноукраїнська Ганна Дзеркаль та легкоатлет з Жовтих Вод Олександр Сітковський. Такого представництва на Олімпійських іграх атомний спорт досяг уперше.

тури України і у фіналі завоювала почесне четверте місце.

Команда ДП НАЕК «Енергоатом», укомплектована атлетами Рівненської АЕС, виборола друге місце на Кубку країни з важкої атлетики.

ХТО НАС ВИВОДИТЬ У МАЙСТРИ

Геннадій Горохов — батько нетишинського самбо

Боротьба самбо має своїх конкретних батьків і точну дату появи на світ — 16 листопада 1938 року. Пальмою першості створення цього виду боротьби віддано Анатолію Харлампієву, першому державному тренеру СРСР — країни, де зародився цей вид єдиноборств. Біля витоків самбо стояли Василь Ощепков та Віктор Спіріонов.

У Нетішині також є конкретний батько самбо. Це заслужений тренер України, старший тренер національної збірної, старший тренер КДЮСШ ППО Хмельницької АЕС Геннадій Васильович Горохов. Виповнилося двадцять років відтоді, як він набрав першу групу хлопчаків у секцію, гучна слава про яку прокотиться не лише Україною, а й головними спортивними аренами світу, Греція, Франція, Югославія, Литва, Чехія, Молдова — в цих країнах перемагав заслужений майстер спорту, дворазовий чемпіон світу з бойового самбо Юрій Пилипчук. У послужному списку іншого вихованця школи заслуженого майстра спорту Руслана Задворного перемоги на татамі в Югославії, Росії, Італії, Сербії, Болгарії, Литві...

Зі світової першості, що проходила у Санкт-Петербурзі, без п'яти хвилин заслужений майстер спорту Дмитро Бабійчук привіз бронзову нагороду. У рік 70-річчя боротьби самбо і двадцятиріччя роботи в Нетішині тренера Геннадія Горохова це значний успіх. Загалом у нетішинській КДЮСШ підготовлено 21 майстра спорту, двох заслужених і чотирих майстрів спорту

міжнародного класу. Чимало спортсменів виконали також нормативи майстра з дзюдо і джиу-джитсу. Такої кількості провідних спортсменів вистачить на школу республіканського рівня — київську, харківську, одеську.

Слово Нетішин почали з певними почесними промовляти 1994 року. Тоді вперше Руслан Задворний, а згодом Роман Шашков, Сергій Онищук, Костянтин Врачов відзначилися на європейських і світових форумах. Їх підтримку за кордон здійснювалися на спонсорські кошти і пробивали вони «вікно у Європу» напівголодними, жили у найгірших номерах і їздили у далеко не комфортабельних потягах. Але хлопці вірили своєму тренеру, бо він ділив усі негаразди разом з ними і все робив, щоб юнаки «вийшли в люди».

Нещодавно вони зібралися разом, аби розділити радість спілкування зі своїм тренером, подякувати йому за науку, відзначити славу дату 70-річчя боротьби самбо і 20-річчя тренерської діяльності їхнього наставника. Крім спортсменів у залі Палацу культури Нетішина зібралася громадськість, представники влади, вдячні батьки. Від імені Хмельницької АЕС ювіляра привітав заступник генерального директора з кадрів і соціального розвитку Віктор Демидюк. Він поділився власними роздумами про розвиток самбо в місті і країні, про внесок ХАЕС у фізичне виховання молоді. Головне, пообіцяв, що буде завершено ремонт у приміщеннях секції самбо у найстихіший термін. Адміністрація дотримала слова і тренування вже проходять у відремонтованому приміщенні.

Заступник голови профкому Хмельницької АЕС Людмила Малько, як представник власника КДЮСШ, поздоровила ювіляра і оголосила про преміювання Геннадія Горохова, а також групи тренерів секції самбо з нагоди ювілею.

Крім цього тренера КДЮСШ Руслана Задворного відзначено знаком «Лицар спорту Хмельницької АЕС». Подарунки, грамоти, квіти вручено тренерам Івану Васильчуку, Дмитру Бабійчуку, Сергію Шершеню. Ювіляр поприсвідав піднятися на сцену усіх, хто підніс славу Нетішина, хто заслужив на оплески городян. Два десятки найвправніших атлетів стали поруч з наставником, аби засвідчити йому шану і повагу. Присутні аплодували і майстрам єдиноборств, і артистам, які прикрашали своїми виступами цю урочистість.

Зрештою, під час кулуарного відзначення 20-річчя самбо у Нетішині колеги по роботі відзначили, що КДЮСШ першочинно профорганізація ВП «Хмельницька АЕС» має школу Горохова. Якщо інші секції стануть «іменними», це буде триумф нетішинського спорту.

Багато гарних слів на адресу свого наставника висловили Руслан Задворний, Роман Шашков, Дмитро Бондарук. Згадували про початок роботи з Геннадієм Васильовичем колишні директори школи Михайло Трофімчук та Галина Бабаєва. Звичайно, славу і клопоту сьогодення ділить мінішій керівник КДЮСШ Валерій Кравчук.

Зростання вам, тренере, разом з учнями.

Віктор ГУСАРОВ

Покоління Бондаренків обирає РАЕС

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Для глави трудової династії Володимира Бондаренка 2008 рік — особливий: виповнилося 40 років, як розпочав свій шлях у електроенергетиці. У далекому 1968-му він прийшов молодим спеціалістом на Ворошиловградську ДРЕС. Швидко виріс до заступника начальника цеху. А коли запросили на Рівненську АЕС — погодився, хоча і знав, що буде нелегко. І він, уже як турбініст з досвідом, їхав створювати тут турбінний цех.

Одним з головних завдань, що стояло перед Бондаренком, було створення високопрофесійного колективу. Адже на той період на РАЕС працювало лише кілька турбіністів. І Володимир Миколайович із властивою йому енергійністю та наполегливістю взявся до справи. Спеціалістів шукав — у Львові, Бурштині, на інших теренах колишнього Союзу. І вже до пуску цеховий штат заповнився повністю.

Слово «пуск» було на устах у всіх. Кінцевий результат залежав від кожного, і, передусім, від керівника виробничого підрозділу. Робота В.М. Бондаренка для багатьох стала взірцем професійного становлення. Сьогодні навіть важко уявити такі темпи і розмах. Ось цікавий приклад. У 1977 році ще не був повністю зроблений фундамент, а вже наприкінці 1979-го пустили турбину.

В.М. Бондаренко причетний до пуску всіх блоків. Коли вводився перший «мільйонник», уже був заступником головного інженера з ремонту. І весь цей час у такій безперервній круговерті виробничих справ поруч з ним була дружина. Разом раділи успіхам, боролись із побутовими проблемами, ростили двійко синів.

Після аварії на Чорнобильській АЕС, яка сколихнула весь світ, «згорі» було прийнято рішення для покращення роботи з персоналом і підвищення безпеки АЕС на всіх атомних станціях Союзу ввести інститут парторгів ЦК КПРС. На Рівненській АЕС на цю посаду було призначено В.М. Бондаренка. Через декілька років — він заступник генерального директора з економіки та фінансів. Клопотів додалось. Адже треба було боротись із кризою неплатежів, бартером. Тоді із цієї непрості ситуації вийшли з честю. «І сьогодні, — як переконали Володимир Миколайович, — все буде добре, головне, щоб станція працювала. Ми маємо витягнути економіку, стати бар'єром для кризи і до цього готові».

Слід зазначити, що високі посади не наклали на В.М. Бондаренка чиновницької зверхності. До нього, як і раніше, зі своїми турботами йдуть люди. І він завжди знаходить час, щоб приділити увагу, допомогти у вирішенні нагальних проблем.

Добрими словами у хімцеху гадують і Євгенію Бондаренку, яка сьогодні вже на заслуженому відпочинку. «Це надійна людина як по життю, так і в роботі, — каже Лідія Штинь, яка тривалий час працювала поруч з Є. Бондаренком.

«Вона була душою нашого колективу. Дуже відповідально і сумлінно. Їй можна було доручити завдання будь-якої складності й знати, що не підведе. І, взагалі, для всіх нас Євгенія Євгенівна залишається зразком жінки, дружини, матері і господині», — додає Ірина Кіщенко, заступник начальника водно-радіохімічної лабораторії.

Є. Бондаренко більше 25 років пропрацювала у хімцеху РАЕС. Спочатку радіометристом блоків №1, 2, потім лаборантом хіманалізу масляної лабораторії, звідки і пішла на заслужений відпочинок.

Про відданість справі, обов'язку родини Бондаренків свідчать і нагороди. Чимало подяк за сумлінну працю має Євгенія Євгенівна. Володимир Миколайович удостоєний почесного звання «Заслужений енергетик України», за пуск четвертого енергоблока відзначений орденом «За заслуги» III ступеня, його ім'я — у Книзі трудової слави РАЕС, а портрет двічі заносився на Дошку пошани. Він удостоєний Грамоти Президії Верховної Ради Української РСР, Почесної грамоти Кабінету Міністрів України. В цілому за сумлінну і багаторічну працю, численні раціоналізаторські пропозиції має більше п'ятдесяти подяк та інших відзнак. А ще Володимир Миколайович кандидат технічних наук із спеціальності «теплові та ядерні електроустановки».

Нині в копилку добрих справ династії Бондаренків роблять свій вклад уже сини. Старший — В'ячеслав працює на РАЕС з 1993 року. Має дві вищі освіти. В Одеському політехнічному університеті здобув спеціальність інженера-теплофізика, потім без відвіру від виробництва закінчив Національну академію управління.

Свій трудовий шлях розпочав у реакторному цеху. Проїшов усі щаблі професійного росту — від оператора до начальника зміни станції. Сьогодні станція для нього все — її безпека, надійність стали головною турботою його життя. На РАЕС про В'ячеслава відгукуються як про грамотного і вдумливого фахівця.

В'ячеслав прийшов до нас з посади начальника зміни блока №3. Проявив себе технічно грамотним, відповідальним спеціалістом, який уміє працювати в колективі, вирішувати поставлені перед ним і його зміною завдання, — каже старший начальник зміни станції Сергій Препіновський.

У трудовій біографії В'ячеслава також є події, які залишаться у пам'яті на все життя. Він брав участь у пуску блока №4, здійснював роботи з синхронізації мільйонника в енергомережу.

Справу батьків продовжує і молодший син Віталій, фінансист.

Підсумовуючи нашу розмову, оглядаючись на пережиті і зроблене, Володимир Миколайович говорить, що якщо довелося знову прийти своїй шляху — знову вибрав би енергетику. Бо атомна енергетика дала можливість повірити у свої сили, сповна реалізувати свої здібності.

Лідія ШМИРКО
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО
та з сімейною архівою Бондаренків

СОЛОДКОЇ КУТІ, СМАКОТИ НА СТОЛІ, ДОБРА У ХАТІ, ЩОБ БУЛИ БАГАТІ!

За прекрасен наш союз — Атомпрофсоюз!

На исходе Крысы год,
Говорили — он несет,
Много денег людям
нашим,
Подводя итоги, скажем:
Все как лучше мы хотели,
Только что-то проглядели,
Получилось как всегда.
Что ж... мы сами господа
Счастьем своему и благу,
Мучить не хочу бумагу,
Развивая эту мысль,
А короче — жизнь есть
жизнь.
Хныкать долго мы не
будем,
Неприятности забудем,
Бог с ним, с кризисом
всемирным,
Лишь бы небо было
мирным,
Друг надежным,
стол богатым,
И не дешевет чтоб атом,
Дети чтобы не чудили,
Все с работой чтоб были,
И семья чтоб не хворала,
Не переводилось сало,
Ну и то, чем запивать
Это сало. Пожелать
Мы хотим ещё успеха,
И под елку много смеха
Положить вам
в Новый Год,
Пусть скорее он придет,
Долларов за гривну —
пачку,
Детям подарить собачку,
З вухами, оту — руденьку,
Здороветь всем
помаленьку,
Но при этом не полнеть,
Элегантно чтоб одеть

Дамам платья от Диора,
А еще хотим, чтоб скоро
Помирились Юля с Витей,
Ведь ДОСТАЛИ —
согласитесь?
Чтобы кум мог одолжить,
Кучу денег. И забыть
Деликатно о долгах,
Пока крепко на ногах
После кризиса
не встанем,
А еще про то вспомням,
Что материя первична,
Это значит каждый лично,
Наливает грамм по сто
И за каждый из тостов,
Новогодних выпивает,
(Пусть сознание отдыхает,
Ведь вторичное оно),
Мы могли б закончить, но
Профсоюз забыли
славный,
Кто в нем самый-самый
главный?
Нет, не Хара — новый
босс,
Что недавно занял пост,
И не Матов и не Лыч,
А простой
Андрей Кузьмич,
Он проходчик, слесарь,
плотник,
Он обычный наш
работник,
Оператор и шофер,
Инженер он и шахтер,
Медик он в халате белом,
И спасатель в робе
смелый,
Сварщик и экономист,
Программист, кузнец,
связист,
Токарь, киповец, охраннык,

Вот кто главный наш
начальник,
Он доверил нам работу,
Профсоюзную заботу,
И в Коровы славный год,
Он от профсоюза ждет,
Чтоб была зарплата в срок,
И с достоинством он мого,
В выходной с семьей
гулять,
Ей обновки покупать,
Без опаски в клетку входит,
И руду для всех долбит,
И уран обогащает,
Чтоб потом могли вращать
Нашим атомом турбины.
Мы горды не без причины,
За причастность ко всему.
Вместе мы, а посему,
Новым Год встречать
мы будем,
В нем свой долг
не позабудем,
И закончим этот тост,
Хоть прошедший год
не прост,
С миром мы его проводим,
В Год Коровы все
мы входим,
Счастья вам, любви, удачи,
Пусть решаются задачи,
Что решит пока
не можем,
Мы друг другу в том
поможем,
За всех нас, за наш союз,
Тост поднимет профсоюз!
**Игорь ОХРИМЕНКО,
юрист отдела правовой
работы
Атомпрофсоюза
г. Желтые Воды**

2009 — РІК БИКА: символу відданості традиціям, працездатності, владності

Згідно з легендою, Бика вибрали другим серед тварин, що символізують дванадцятирічний цикл, за його чуйність, нескінченну доброту і працьовитість. Він мовчазний, стриманий і повільний, точний і методичний, під цими зовнішніми ознаками ховається оригінальний розум і інтелект. Бик все ж таки консерватор, він не терпить нововведень, які змінюють його налагоджений спосіб життя. Крім того, Бик чудовий сім'янин, сім'я Бика процвітає і він є її могутньою опорою.
Люди цього знака терплячі, небагатослівні, стримані, врівноважені, методичні, вселяють довіру. Зазвичай Бик

замкнутий, але йому трапляється бути і красномовним, коли це необхідно. Він любить самотність, вважає за краще тримати свої думки при собі. Впертий і не терпить провалу зробленої справи. Бик — дуже владний, прихильник умовностей і традицій. Деколи легко виходить з себе, і в ці моменти його варто остерігатися. Бики старанні й терплячі, люблять свій дім і дітей, їм подобається багато працювати і досягати вершини. Бик може працювати в парі, коли це необхідно, але вважає за краще трудитися самостійно. Далекоглядний, він завжди бачить навколо себе різні можливості, тому може і вміє робити гроші.

ПРО КОРИСНЕ І ФАНТАСТИЧНЕ — У НОВОМУ РОЦІ

З НОВИМ ЗАКОНОМ, МЕШКАНЦІ ГУРТОЖИТКІВ!
З 1 січня 2009 року набирає чинності Закон України від 4.09.2008 року №500-VI «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків». Названий Закон розглядає питання, пов'язані із забезпеченням реалізації права на житло громадянам, які тривалий період на законних підставах мешкають у гуртожитках, призначених для проживання самотніх громадян і сімей.

Закон містить 27 статей, об'єднаних у вісім таких розділів: Загальні положення; Особливості статусу гуртожитків, в яких можуть бути приватизовані жили та нежилі приміщення. Технічні та інші вимоги до таких гуртожитків; Повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків, утримання та використання гуртожитків і прибудинкових територій за призначенням; Заборона виселення, переселення та відселення мешканців

гуртожитків; Громадський контроль у сфері розподілу житла у гуртожитках, утримання гуртожитків та прибудинкових територій; Вирішення спорів щодо забезпечення житлових прав мешканців гуртожитків; Відповідальність за порушення законодавства у сфері забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків; Прикінцеві положення.

З НОВИМ ФІЗИКОМ-НОБЕЛЕМ!
Наприкінці 2008 року відбулося чергове вручення Нобелівської премії тим, хто своєю науковою та громадською діяльністю найбільше прислухався людству та підняв знання на новий щабель розвитку. Цього року лауреатами премії Альфреда Нобеля стали 12 осіб — громадяни США, Франції, Японії, Німеччини та Фінляндії. Зокрема, у галузі фізики були відзначені японці Макото Кобаясі, Тосіхіде Маскава та Йоїтіро Намбу, які відкрили причини та механізми порушення симетрії у субатомній фізиці. Дослідження японців довели, що порушення симетрії, хай навіть

дуже незначні, зробили можливим існування Всесвіту. Самі лауреати кажуть, що подальші розробки в цьому напрямі відкриють світові якусь нову, не відому досі фізику.

З НОВИМ ПУСКОМ ПРИСКОРЮВАЧА ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЧАСТИНОК!
Офіційний представник Європейської організації ядерних досліджень Роберт Еймар повідомив про пуск найбільшого у світі прискорювача елементарних частинок — Великого адронного колайдера (ВАК), що планується здійснити не раніше весни 2009 року. До речі, такі, але набагато менші за розмірами, прискорювачі елементарних частинок є в Інституті ядерних досліджень НАН України та ННЦ «Харківський фізико-технічний інститут». Колайдер (ВАК) покликаний у мініатюрі відтворити «Великий вибух», який 13,7 мільярда років тому поклав початок Всесвіту. Перший пробний пуск колайдера було здійснено 10 вересня 2008 року. Тоді по кільцевій конструкції завдовжки

27 км, побудованій на території Швейцарії і Франції на 100-метровій глибині, за допомогою 120 потужних електроманітів, що працюють при температурі, близькій до абсолютного нуля — мінус 271,3 градуса за Цельсієм, були успішно проведені пучки протонів спочатку за годинниковою стрілкою, а потім у зворотному напрямку. Цікаво, що творцем теорії «Великого вибуху» є українець Георгій Гамов. Працюючи у Харкові й Ленінграді, а згодом, проживаючи вже у США, він у 1946—1948 роках створив теорію утворення хімічних елементів шляхом послідовного нейтронного захвату і модель «гарячого всесвіту».

Фахівці розраховують, що експеримент дасть змогу отримати нові дані про процеси перетворення матерії на енергію, а також чекають, що це відкриє загадки антиматерії та взаємозв'язок простору і часу.

Розкрити таємниці Бога про створення Всесвіту неможливо, але на все воля Всевишнього, бо, пізнаючи себе і світ, ми більше пізнаємо Господа.

ТАЛАНТИ МІСТ-СУПУТНИКІВ АЕС

«Атом для мира и процветания»

Это название традиционного конкурса детского рисунка, который прошел в Южноукраинске в канун Дня энергетика.

Жюри конкурса, основу которого составляли профессиональные художники, рассмотрело 89 работ, представленных учащи-

мися школ, гимназии и внешкольных учреждений Южноукраинска в трех возрастных группах. Победительницей среди самых юных конкурсантов стала 10-летняя воспитанница центра детского и юношеского творчества Катя Шарифутдинова, представившая на суд жюри и зрителей работу «Под защитой светлого будущего» (на снимке). Известна южноукраинским ценителям детского художественного таланта и вторая победительница городского конкурса «Атом для мира и процветания». Во второй возрастной группе лучшей признана работа 13-летней гимназистки Насти Юрковской «Мирный атом — Родине».

Организаторами конкурса по традиции выступили информационно-культурный центр АЭС вместе с городским управлением непрерывного образования и науки. Спонсором конкурса также традиционно была атомная станция. Все участники и готовившие их педагоги отмечены поощрительными призами.

ПРОГНОЗИ, НЕ ЗАВЖДИ ЗБУВАЮТЬСЯ

Хочеш працюй, хочеш ні... але після 2021 року?

Улітку 1987 року на Багамських островах канадські океанологи виявили стародавню урну. У ній був папірус із єгипетськими ієрогліфами. Вуглецевий аналіз засвідчив, що вік знахідки — приблизно 4,5 тисячі років. Розшифрування тривало близько 10 років. Коли воно закінчилося, з'ясувалося, що розповідає папірус не лише про події давнини, а й про майбутнє.

Ієрогліфи повідомляли, що в 1492 році буде відкрито новий материк. Цього року і справді відкрили Америку. Є й дата розпаду великої держави, яка 1918 року «захоплена

темними силами, зреклася світла»...

Є серед пророцтв і такі, що стосуються науки та техніки. Наприклад, дуже детально і достовірно описані повітряні й космічні кораблі.

До 2015 року невідомий провісник обіцяє поширення повітряного особистого і громадського транспорту замість наземного.

Після 2021 року, мовиться в папірусі, «людям взагалі не потрібно буде працювати».

Винайдення машини часу за папірусом випадає на 2025 рік.

Відповідно до віщуваннями, у 2032 році з'явиться персональна зброя, потужність

якої сягне трьох атомних бомб.

У 2041 році відкриють секрет вічної молодості. У 2052 люди почнуть спілкуватися через прямий обмін думками без участі мови.

А в 2055 році трапиться подія, через яку зникнуть усі відомі види рослин, а на зміну їм придуть нові.

А ось із 2036 року почнуть народжуватися люди зі значно вищим коефіцієнтом інтелекту, ніж наш.

Більше того, папірус обіцяє до 2041 року утворення пристосувань, які контролюватимуть погоду, а через два роки — появу «таблеток, що перемагають смерть».

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136,
вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 0003 Тираж 5000
Ціна договірна